

NETMAN

Installation och användning

Uppdaterad för Version 6.X

9780-10

Diab Data AB

**Box 2029 S-183 02 TÄBY
SWEDEN**

Revisionsinformation

Revisionsinformation

Revision	Datum	Kommentar
A		Första godkända versionen
B		
C	870506	Uppdaterad för version 6.0

(c) Copyright 1987, Diab Data AB, Täby

Innehållsförteckning

1. Introduktion

- 1.1. Inledning
- 1.2. Användningsområde
- 1.3. Utrustning

2. Installation av nätverk

- 2.1. Grundkonfiguration
- 2.2. Tilläggskonfiguration
- 2.3. Fjärrboot-konfigurering
- 2.4. Start eller återstart av netman
- 2.5. Säkerhetssystemet i Netman

3. Programvara och hjälpfiler

- 3.1. install
- 3.2. bootannnn
- 3.3. netman
- 3.4. ncu, rx och raccess
- 3.5. bootman, bootpnet och bootp4004
- 3.6. Compar
- 3.7. ioctltab

4. Drift av nätverk

- 4.1. Automatstart
- 4.2. Manuell start
- 4.3. Loggfiler

5. Användardialog

- 5.1. Ncu
- 5.2. Rx
- 5.3. Raccess
- 5.4. Sammanfattning

6. Nätverkskonfigurationer

- 6.1. Singeldator med en SNA 3270 gateway
- 6.2. Två datorer i ett nätverk med en X.25 gateway
- 6.3. Tillägg av ett 4004-kort med en uts gateway

7. Kommandon

Beskrivning av filer för bootning av komkort

- netman(1)
- ncu(1)
- raccess(1)
- rx(1)
- netman(5)
- ncu(5)
- raccess(5)
- rx(5)
- terminologilista

Innehållsförteckning

8. Nätuppbyggnad - maskinvara

9. IBM 3270 BSC (option)

10. IBM 2780/3780 BSC (option)

11. IBM 3270 SNA/SDLC (option)

12. IBM 3770 SNA/SDLC (option)

13. Sperry UTS 4000 (option)

14. Burroughs Poll select (option)

15. X.25 (option)

Förord

Denna handbok vänder sig till systemadministratörer som ska driftsätta och utnyttja DIABs Netman, vilket är programvaran som ligger till grund för nätverket D-NET och kommunikation via gateways mot andra leverantörers datorer.

I handboken förutsättes att läsaren är någorlunda familjär med datakommunikation och operativsystemet D-NIX. Lämplig grundkunskap kan inhämtas i DIABs kurser i respektive ämne.

Handboken beskriver hur Netman installeras och används. Detaljer angående parametersättning för olika leverantörers datakommunikationsprotokoll finns inte med i denna handbok utan återfinnes i respektive protokolls parametersättningshandbok.

Beskrivning utav hårdvaran för detta koncept finner du under handboken "Nätuppbbyggnad - Hårdvara".

Konceptet Netman bygger på dels DS90 i ett lokalt nät, dels DS90 på lokalt skilda platser förbundna med någon av televerkets förbindelser. Det kan också vara en singel-DS90, som ska kopplas mot någon fjärrbelägen dator. I handboken kallas datorer i nätverket för **NÄTVERKSDATORER**, och datorer som nås via televerkets tjänster kallas för **FJÄRRDATORER** till skillnad från den lokala datorn dit användare är direktanslutna med en terminal.

Operativsystemet D-NIX kallas i handboken för OS, och D-NET kallas för nätverket. Datorer i familjen DS90 kallas för datorer.

Du ska nu börja med att läsa introduktionen, för den ligger till grund för resterande delar av handboken.

1. INTRODUKTION**1.1 Inledning****1.2 Användningsområde**

1.2.1 NCU - Network Call UNIX

1.2.2 RX - Remote Execute

1.2.3 RACCESS - Remote file ACCESS

1.2.4 Gateways

1.3 Utrustning

1.1. INLEDNING

Netman består av ett antal program, som ligger till grund för kommunikation mellan DS90-datorer i nätverket, fjärrdatorer eller mot andra leverantörers datorer via gateways.

Netman och erforderlig hårdvara ger användaren möjlighet att nå nätverksdatorer eller fjärrdatorer ett flexibelt sätt från en terminal.

Det finns också möjlighet att expandera datorernas filsystem till ett gemensamt. Netmans tjänster bygger på att dessa programvaror är aktiverade i samtliga sammankopplade datorer.

Mellan datorerna ger ett lokalt nätverk hög överföringskapacitet, så att användarna inte behöver uppleva någon större skillnad om en nätverksdator utnyttjas. Om en fjärrdator däremot utnyttjas, blir dock överföringsmediets kapacitet en begränsande faktor.

1.2. ANVÄNDNINGSSOMRÅDE

Det finns 4 olika grupper av tjänster i NETMAN-konceptet. Dessa tjänster har följande namn:

- o NCU - Terminaltrafik
- o RX - Kommandobearbetning via nätverk
- o RACCESS - Expanderat filsystem
- o GATEWAY - Utgång mot externa datorer (ej DS90)

1.2.1 NCU - Network Call UNIX

NCU innebär att man från en terminal kopplar upp sig som en virtuell sådan mot godtycklig nätverksdator eller fjärrdator av samma familj, om säkerheten och parameteruppsättningen så tillåter.

Användaren upplever sig, med hjälp av NCU direktansluten till den andra datorn, och kan utföra allt, precis som om han vore en lokalt ansluten terminal till denna. Det finns dock hela tiden möjlighet att utföra kommandon i den lokala datorn under tiden som man utnyttjar NCU. Filöverföringar kan utföras i båda riktningarna, men kommandona RX och RACCESS är bättre lämpade för detta.

Kommandouppbyggnad

Kommandot `ncu` är mycket enkelt till sin uppbyggnad och ser ut på följande sätt:

`ncu system-namn`

där systemnamn motsvaras av namnet på den dator man önskar nå. Ytterligare information om funktion och optioner för NCU, finner du i kommandobeskrivningen och avsnitt 5.1.

Användningsområde för NCU

NCU är avsett för att utnyttjas i de fall användaren har behov av att få en virtuell terminal till en annan dator, än den han är direktansluten till.

Ska ett fåtal kommandon utföras lämpar sig RX bättre, eftersom inloggningsförfarandet vanligtvis är automatiskt.

1.2.2 RX - Remote Execute

RX innebär att en användare kan utföra kommandon i andra datorer via det lokala nätverket. RX förutsätter att användaren har en användaridentitet i samtliga datorer där kommandon önskas utföras. Den dator som kommandot ska utföras i, auktoriseras vanligtvis genom filen ".netkey", där RX hämtar en användaridentitet och ett lösenord, vilka jämföres mot ".netkey"-filen i den dator där kommandot ska utföras. Ett annat sätt att använda RX, som ej kräver information från filen ".netkey" och som även ignorerar ".netkey" om den finns, är med hjälp av optionen "-I". I detta fall beaktas enbart information i /etc/password, för inloggning, i den andra datorn. För mer information om denna option kan bilagan RX(1) och avsnittet 5.2 läsas.

Hjälpprogrammet "ls" skriver ut filerna i ett bibliotek. Vill man utföra det i t ex en nätverksdator ser kommandot ut på följande sätt:

```
□ rx system-namn!ls
```

Resultatet av kommandot kommer på terminalen (standard output) där kommandot gavs. Exemplet förutsätter att filen ".netkey" finns i dels den lokala datorn, dels den andra datorn.

Ytterligare information om RX finner du i bilagan RX(1) och avsnittet 5.2.

Användningsområde för RX

RX är väl lämpat för enstaka kommandon i nätverksdatorer eller fjärrdatorer. Exempel på användningsområden är följande:

- * Utskrifter på skrivare anslutna till andra datorer än den lokala
- * Filöverföringar (även backuper)
- * Statusfrågor på andra datorer (who, ps, etc)

1.2.3 RACCESS - Remote file ACCESS

RACCESS erbjuder användaren ett utbyggt filsystem, dvs filsystemet för flera datorer upplevs som ett enda.

RACCESS kräver en ".netkey"-fil, vars innehåll jämföres mot ".netkey"-filen i den dator som man önskar nå, innan filåtkomsterna kan verkställas. Flerdator-filsystemet är inte permanent utan varje gång en filåtkomst ska utföras ombesörjs automatiskt en inloggning i den andra datorn och filåtkomsten möjliggörs, om inte en tidigare uppkoppling utförts inom en viss tidsrymd, vanligen 30 sekunder. Denna tidsrymd kan styras med hjälp av optionen "-t", när RACCESS aktiveras, se vidare bilagan RACCESS(1).

Användare kan se innehållet i password-filen i t ex en fjärrbelägen dator med följande kommando:

```
❏ cat /net/system-id/etc/passwd
```

Resultatet kommer ut på terminalen där kommandot utfördes.

Ytterligare information finner du i bilagan RACCESS(1) och avsnittet 5.3.

Användningsområde RACCESS

RACCESS är den rätta funktionen om man vill se innehållet i en fil eller låta ett program utföra åtkomster på en fil i en nätverksdator eller en fjärrbelägen dator. Exempel på användningsområden är följande:

- * Filåtkomster
- * Filöverföringar
- * Åtkomst till databaser i andra datorer

1.2.4 Gateways

Gateways är utgångar som ger användare möjlighet att från en terminal, ansluten till någon dator i nätverket, få tillgång till applikationer i externa datorer från andra leverantörer. Ett kommunikationskort fungerar vid detta tillfälle som en gateway. Programvara, som finns som option, krävs för att klara de andra leverantörernas protokoll för kommunikationen via en gateway.

En uppkoppling mot en IBM-dator med SNA/SDLC 3270, utförs på följande sätt:

□ sna3270

förutsatt att allt är specificerat på ett korrekt sätt, vilket beskrivs i avsnittet "Installation av nätverk" och i handboken "NÄTVERK OCH DATAKOMMUNIKATION" under avsnittet "IBM SNA/SDLC 3270".

1

1.3. Utrustning

Netman består av en diskett med grundfiler. Protokoll för GATEWAYS, dvs program som emulerar andra leverantörers kommunikationsprotokoll, ingår inte i Netman utan kan köpas till på separata disketter.

För att du ska kunna använda funktionerna i Netman krävs följande hårdvara:

- * Dator

- * Kommunikationskit 001-7095

För D-NET

- * Linje-adapter och kabel 001-7094

- * Nätverkskabel

För Ethernet

- * 001-7058-xx Ethernet-kit

- * Transceiver

- * AUI-kabel

- * Nätverkskabel

Om gateways ska utnyttjas krävs följande:

- * Modem

- * Modemkabel 004-6125-00

- * Linje (om fast förbindelse)

- * Telefonanslutning (uppringbar förbindelse)

- * NRZI-adapter (SDLC med NRZI)

Om Datex ska utnyttjas för gateway krävs följande:

- * Datex-anslutning

- * DCE

- * X.21-adapter (012-7090-10)

- * Skarvkabel DB15 (004-6151)

2

2. INSTALLATION AV NÄTVERK

2.1 Grundkonfiguration

- 2.1.1 Kommunikationsprocessorn 4004
- 2.1.2 Bygling av 4004
- 2.1.3 Montering av 4004
- 2.1.4 Inläsning av Netman-filer

2.2 Tilläggskonfiguration

- 2.2.1 Bygla och montera nya 4004
- 2.2.2 Skapa en miljö i OS för nya 4004-kort
- 2.2.3 Parametersättning via "compar"
- 2.2.4 Avslutning och markörflyttning i "compar"
- 2.2.5 "1. Installation parameters"
- 2.2.6 "2. Port Definition"
- 2.2.7 "3. Definition of com-servers"
- 2.2.8 "4. Com-server references"
- 2.2.9 "5. Definition of other servers"
- 2.2.10 "6. Update next board"
- 2.2.11 "7. Write"
- 2.2.12 "0. Exit"

2.3 Fjärrboot-konfigurering

- 2.3.1 Parametersättning via "compar"
- 2.3.2 Förse 4004-kort med boot-prom
- 2.3.3 Bygling och montering av 4004 i expansionsrack

2.4 Start/omstart av Netman

2.5 Säkerhetssystem i Netman

- 2.5.1 Skyddsmekanismer i operativsystemets filsystem
- 2.5.2 Netmans skyddsmekanismer
- 2.5.3 Säkerheten på biblioteksnivå för RACCESS

2. INSTALLATION AV NÄTVERK

Det här avsnittet beskriver hur man installerar konceptet Netman med tillhörande hårdvara. Avsnittet innehåller en hel del detaljinformation som krävs i vissa fall. För att inte behöva tränga in i alla detaljer, har installationsavsnittet delats upp i tre delar enligt följande:

- * Grundkonfiguration
- * Tilläggskonfiguration
- * Fjärrboot-konfigurering

Grundkonfigurationen avser de fall då användarna enbart ska använda datorer som är anslutna i nätverket.

Tilläggskonfigurationen avser de fall då flera 4004-kort ska utnyttjas, och/eller "GATEWAYS" mot fjärrdatorer eller andra leverantörers datorer ska definieras.

Fjärrboot-konfigurering avser de fall då 4004-kort ska fjärrbootas från någon dator i nätverket. 4004-kortet sitter i detta fall i någon annan typ av dator, t ex en mätdator, eller i en egen box (expansionsrack), som är ansluten till nätverket.

Denna installationsanvisning avser icke nätverkskabel och linjeadapter, dvs den hårdvara som krävs för att ansluta en dator till nätverket. Detta beskrivs i handboken "Nätuppbyggnad - Hårdvara", vilken också anvisar hur linjeadapter ska monteras.

Installationsanvisningen sträcker sig från linjeadapterns kontakt mot 4004-kortet, till en dator med tillhörande filer för Netman eller en separat box med 4004-kort.

I bilaga 1 finns en komplex konfigurationsbild, med bokstäver i varje del, som ger referenser till den terminologi som finns i handboken.

2.1. GRUNDKONFIGURATION

Grundkonfigurering omfattar de arbetsmoment som krävs, för att användare ska kunna utnyttja datorer anslutna lokalt i ett nätverk. Efter att ha utfört denna kan tjänsterna NCU, RX och RACCESS användas, om behörighetsfiler har satts upp. Behörighetsfilerna finns beskrivna i avsnittet "SÄKERHETSSYSTEMET".

Att installera en grundkonfiguration av Netman med tillhörande hårdvara är mycket enkel.

Arbetsgången består av två steg:

- 1) Bygla och montera hårdvara
- 2) Läs in Netmanfiler
- 3) Start av Netman (se 2.4)

Hårdvaran för en grundkonfiguration består av (artikel-nr mellan parenteser):

- a) Kommunikationsprocessor 4004 (001-7095-00)
- b) Linjeadapter för nätverket och kabel till 4004-kort (001-7094-00)
- c) Nätverkskabel (partvinnad två-tråd eller koax)

2.1.1 Kommunikationsprocessorn 4004

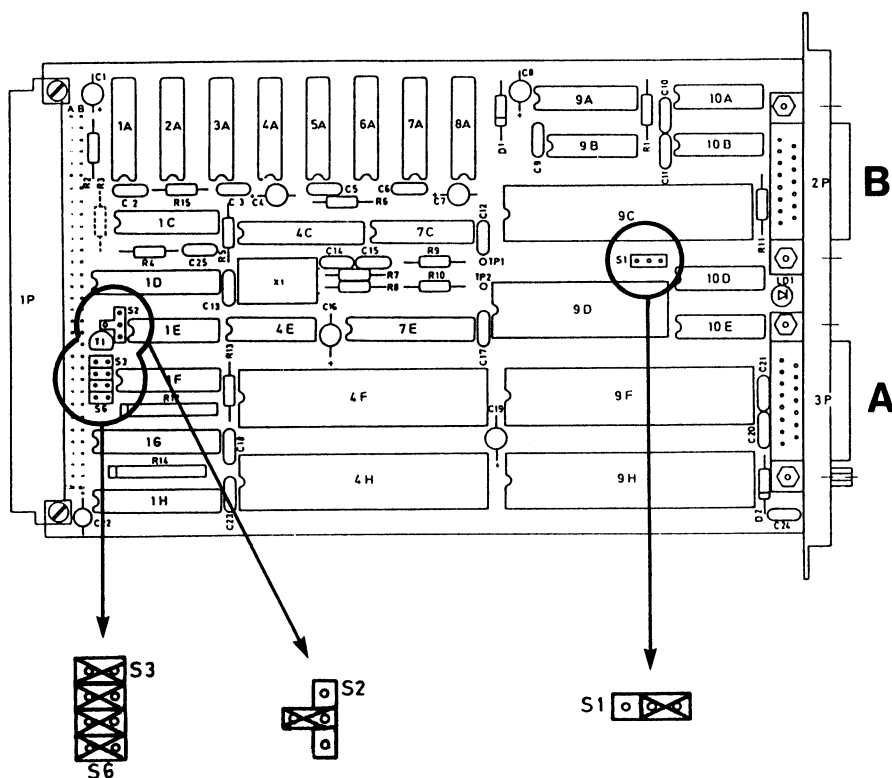
Kommunikationsprocessorn 4004 är ett kretskort (enkelt europakortsformat) som monteras i ett ledigt utrymme bak på datorn. För att kunna ha flera 4004-kort i en dator, måste kortadresser kunna varieras, vilket utförs med byglingar.

Nedan finner du en beskrivning av arbetsgången för bygling och montering av 4004.

2.1.2 Bygling av 4004

Kommunikationsprocessorn 4004 ska före montering byglas på två ställen.

I figur 1 finns en bild av ett 4004-kort med A- och B-kanal samt byglar utmärkta:

Först ska man bygla adressen på bygel s3-s6, se bilden ovan. På 4004-kortet skall samtliga byglar vara slutna, vilket ger adressen noll.

Bygel s1 skall alltid vara i högerläge.

Det finns också en tredje bygel s2, vilken för närvarande inte används. Vid leveransen är den satt i vänsterläge.

2.1.3 Montering av 4004

Före monteringen måste datorn stängas av och spänningen slås av. Detta måste göras genom att man loggar in som root och ger kommandot /etc/shutdown -k. När meddelandet "System Halted" kommer på huvudterminalen ska spänningen slås ifrån.

Därefter placeras 4004-kortet på valfri plats i 4680-bussens expansionsutrymme bak på datorn.

Kabeln ansluts till kanal A på 4004-kortet och till kontakten märkt "computer" på linje-adaptorn.

Observera! Anslutning av kablar till 4004-kortet skall alltid göras med spänningen frånslagen.

När 4004-kortet har monterats startas datorn enligt företagets rutiner.

2.1.4 Inläsning av Netman-filer

Vid leverans av Netman följer det alltid med "NETMAN RELEASE NOTICE". Detta dokument beskriver ett korrekt införande av alla filer som hör till Netman.

2.2. TILLÄGGSKONFIGURATION

Tilläggskonfigurering krävs när fler 4004-kort än huvudkortet ska utnyttjas i en dator och även när GATEWAYS skall definieras.

Tilläggskonfigurationen kräver en djupare kunskap i systemadministratörens arbetsuppgifter och att man följer vissa rekommendationer enligt detta avsnitt. Rekommendationerna gör det enklare att underhålla en installation och förändra en konfiguration.

Tilläggskonfigurering består av följande steg:

- 1 Bygla och montera nya 4004-kort
- 2 Skapa en miljö i OS för nya 4004-kort
- 3 Parametersättning via compar-programmet
- 4 Starta om/ny Netman (se 2.4)

2.2.1 Bygla och montera nya 4004

När du ska sätta i nya 4004-kort kan du följa avsnitten ovan om bygling och montering 4004, med undantag för adressbyglingen.

Det första 4004-kortet, huvudkortet, bör ha adressen 0. Till de efterföljande rekommenderar vi, att ni väljer adresserna 1, 2, 3 t o m 15 i tur och ordning.

Adressen byglas binärt på s3-s6 med fyra byglar. Om ni håller 4004-kortet med kontakterna A och B till höger, så är den minst signifikanta biten nederst. En öppen bygel är lika med binär etta, en sluten är lika med en binär nolla. Dvs om nedersta biten är öppen och de övriga slutna fås adressen 1.

Samtliga möjliga adresser fås enligt följande:

s6	s5	s4	s3	
nedersta			översta	
sluten	sluten	sluten	sluten	= 0
öppen	sluten	sluten	sluten	= 1
sluten	öppen	sluten	sluten	= 2
öppen	öppen	sluten	sluten	= 3
sluten	sluten	öppen	sluten	= 4
öppen	sluten	öppen	sluten	= 5
sluten	öppen	öppen	sluten	= 6
öppen	öppen	öppen	sluten	= 7
sluten	sluten	sluten	öppen	= 8
öppen	sluten	sluten	öppen	= 9
sluten	öppen	sluten	öppen	= 10
öppen	öppen	sluten	öppen	= 11
sluten	sluten	öppen	öppen	= 12
öppen	sluten	öppen	öppen	= 13
sluten	öppen	öppen	öppen	= 14
öppen	öppen	öppen	öppen	= 15

2.2.2 Skapa en miljö i OS för 4004-kort

En node, dvs en adress i operativsystemet och en knytning till den programvara som krävs, för 4004-kortet måste skapas i OS:et, vilket utförs med kommandot "/etc/mknod". Fortsätter vi även här med adressen 1 får kommandot följande utseende:

```
□ /etc/mknod /dev/n400401 c 10 1
```

Första argumentet är nodenamnet som önskas, 01 i namnet, motsvarar adressen på 4004-kortet (bygel s3-s6). Andra argumentet "c" anger att det är en teckenhet. Tredje argumentet "10" är OS:ets modul för näthantering. Sista argumentet måste vara adressen som är byglad på 4004-kortet (bygel s3-s6). I det här fallet 1, eftersom vi valde det exemplet. Adressbyggingen finns beskriven i avsnittet "Bygging av 4004-kort", och "Bygga och montera nya 4004kort".

Efter att vi skapat en node för det nya kortet måste man skapa en tom fil i root-biblioteket, som den nya Netmanhanteraren kan skicka sitt data via. Detta görs enklast som i exemplet nedan.

```
# >/netphys01
```

Observera att vi även här fortsätter att ha adressen på kortet som ett suffix på filen. Detta bara för att man lätt skall se vilka filer som hör till vad.

2.2.3 Parametersättning via "compar"

Compar är ett program som är till för att skapa och/eller sätta parametrar för 4004-kort i en Netman-konfiguration. Filen som skapas är till för bootning av ett 4004-kort. Compar arbetar mot ett 4004-korts parameter- och konfigurationsfil i taget.

För att starta compar måste systemadministratören ha superuserprivilegier, vilka fås genom att starta programmet su eller logga in som root.

Compar består av en huvudmeny med valmöjligheter enligt följande:

```
COMMUNICATION PARAMETER SETUP                               Wed Apr 1 1987
```

```
-----  
Main menue
```

- ```
→1. Installation parameters
 2. Port definitions
 3. Definition of com-servers
 4. Com-server references
 5. Definition of other servers
 6. Update next board
 7. Write
 0. Exit
```

```

Your selection: 1
```

Om man utför någon förändring med `compar` MÅSTE man ovillkorligen välja "7. Write" innan man avslutar `compar` eller väljer "6. Update next board", annars utförs inte de förändringar man gjort. Eftersom "compar" har denna write-funktion, kan man prova programmet utan att spara det man har gjort.

Innan man startar "compar" (observera SUPER-USER privilegier) måste man byta bibliotek till `/usr/lib/net`, vilket utförs med kommandot:

```
cd /usr/lib/net
```

Start av "compar" utförs med följande kommando:

```
compar
```

Efter start av `compar` får man först frågan "Update parameters for board # :". Där svarar man "n4004nn", fast istället för nn skriver man den adress man har byglat på 4004-kortet. Skall parametrar ändras för huvudkortet anger man n4004. Trycker man därefter på return får man upp huvudmenyn.

För att aktivera de förändringar man utfört via "compar" måste Netman startas eller återstartas, vilket beskrivs i avsnittet "Start eller omstart av Netman", avsnitt 2.4.

Avsnitten som följer beskriver de olika menyerna.

2.2.4 Avslutning och markörförflyttning i "compar"

I `compar` använder man sig av RETURN för att avsluta menyer.

Markörförflyttning utförs enligt följande:

Vänster	←	pil vänster eller	CTRL-h
Höger	→	pil höger eller	CTRL-l
Nedåt ett steg	↓	pil nedåt eller	CTRL-j
Uppåt ett steg	↑	pil uppåt eller	CTRL-k

2.2.5 "1. Installation parameters"

Nedan följer meny 1:

```
COMMUNICATION PARAMETER SETUP Wed Apr 1 1987
```

```
Installation parameters
```

```
Boardtype: 4004
Host connection (Y/N): Y
```

Boardtype-fältet skall innehålla "4004" om det inte är ett 4204- eller 4301-kort som skall fjärrbootas, vilket inte beskrivs i denna dokumentation.

På frågan "Host connection (Y/N):", kan man svara Yes (Y) eller No (N).

Svarar man Y indikerar man att det aktuella 4004-kortet är ett kort, som skall kunna nås via bussen i datorn. "N" indikerar att 4004-kortet är ett kort som endast kan nås via nätverket.

2.2.6 "2. Port Definition"

Nedan följer meny 2:

```
COMMUNICATION PARAMETER SETUP Wed Apr 1 1987

```

Port definitions

Port id	Usage	Group	Linetype	Phone number
SIO A	D			
SIO B	G	0	0	

Linetype	Usage
0 Leased or manual operated	D DNET
1 RS232 Autoanswer - DTE	G Gateway
2 RS232 Autoanswer - DCE	U Unused
3 Autodial - Mikroteknik	
4 Autodial - Hayes smart modem	
5 X21	

Under menyn "2. Port definition" anger man hur port A och B på 4004-kortet ska användas.

Den nedre halvan visar valmöjligheterna för den övre halvans kolumner "USAGE" och "LINETYPE".

"GROUP" används för att kunna dela in kortets SIO (Seriell Input Output-kanaler) i grupper för olika protokoll.

"PHONE NUMBER" används för återuppringning i Datex X.21, här skrivs abonnemangsnumret för den egna DCE:n.

2.2.7 "3. Definition of com-servers"

Nedan följer meny nummer 3:

COMMUNICATION PARAMETER SETUP Wed Apr 1 1987

Definition of com-servers

Server	Count	Suffix	Portgroup	Autostart	Reference
SNACLUSTE	1	R	0	N	0

I denna meny väljer man vilket protokoll som ska användas i den "GATEWAY" som går via port B mot någon extern dator. Även port A kan utnyttjas som en "GATEWAY", om den inte är kopplad mot nätverket.

Dokumentet "BESKRIVNING AV FILER FÖR BOOTNING AV KOMKORT" (bilaga 2) informerar om tillgängliga protokoll. Alla "com-servers" (protokoll) har beteckningen "boota05nn", där nn kan vara 10-19, och motsvarar olika datorers protokoll från andra leverantörer.

Server-kolumnens innehåll styrs av vilka protokoll som finns inlästa. Låt oss ta exemplet att "boota0512", vilket motsvarar protokollet SNA/SDLC 3270, finns inläst i den dator som ni håller på att generera. Då står det "SNACLUSTE" i kolumnen "Server".

I kolumnen "Count" anger man hur många samtidiga cluster man vill ha tillgång till i samma 4004-kort. Det maximala antalet är sju. Valida värden är 0 - 7. Det interna minnet på kortet är begränsat till 64 kbytes, så ju fler rutiner man lägger ut i kortet desto mindre utrymme är det kvar för externa anrop från t ex nätverket (NCU, RX eller RACCESS). Antalet terminaler som kan kopplas upp mot i kortet laddad programvara minskar också.

Kolumnen "Suffix" ger möjlighet att skilja olika cluster åt som definieras. Det absolut vanligaste är att ett cluster definieras i varje 4004-kort. SNA 3270 t ex tar automatiskt "R", som suffixvärde. Vi rekommenderar därför "R", för det första clustret. Anger man att två eller tre cluster önskas, fås automatiskt "A" för det andra och "B" för det tredje. Väljer man själv ett tecken till "Suffix" för det första clustret, får efterföljande cluster nästa möjliga tecken i ASCII-alfabetet osv. Observera att suffix måste vara unikt i ett nätverk för cluster av samma typ.

"Portgroup" refererar till "group" under menyn "2. Port definition". Detta ger möjlighet att gruppera portar för olika protokoll, vilket mest är avsett för framtida bruk.

I kolumnen "Autostart" anger man Y (Yes) eller N (No). Y ger möjlighet att starta ett cluster utan att någon terminal är aktiverad. Det innebär att DTR (108) läggs hög till modemmet så att en uppkoppling tillåts.

"Reference"-kolumnen ger möjlighet att med en siffra ge ett referensnummer till det cluster man definierar. Detta utnyttjas under menyn "4. Com-server references", där man ger kommunikationsparametrar för varje "GATEWAY".

2.2.8 "4. Com-server references"

Nedan följer meny 4:

```

COMMUNICATION PARAMETER SETUP Wed Apr 1 1987

Com-server references

 Options
Ref FDX DLC NAE SHM No. Handler dependent data (hex)
 to
 call

0 N N N N 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
1 N N N N 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
2 N N N N 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
3 N N N N 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
4 N N N N 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
5 N N N N 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
6 N N N N 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00

```

Under meny 4 anger man kommunikationsparametrar för "GATEWAYS". Fördefinierat finns 7 st parametergrupper 0-6, motsvarande de som finns under meny 3 i kolumnen "Reference". De övriga fälten i denna meny är uppdelade i 3 grupper enligt följande:

- o Options
- o Number to call (No. to call ovan)
- o Handler dependent data (hex)

"Options" avser förbindelseparametrar och förkortningarna finns förklarade nedan.

FDX

Full Duplex kolumnen ger möjlighet att välja halv eller full duplex, dvs om man utnyttjar en förbindelse med fast bärvåg i båda riktningarna (FDX), eller om förbindelsen "vänds" med RTS (105) och CTS (106) (HDX). Y ger full duplex, N ger halv duplex.

DLC

Disconnect on Lost Carrier ger möjlighet att koppla ner Datelförbindelsen om bärvågen (109) försvinner i gränssnittet.

NAE

No Auto Enable är en drivrutinsberoende parameter (för GATEWAYS), som inte används för närvarande. Den ska vara "N" (NO).

SHM

Short Hold Mode ger möjlighet att utnyttja Datexgränssnitt på ett effektivt sätt.

I kolumnen "Number to call" skriver man det nummer som automatiskt skall skickas, när det är förbindelser som skall kopplas upp. Detta kräver automatisk uppringare av Hayes typ, Mikroteknik eller Datex X.21.

"Handler dependent data" avser sådan information, som den externa leverantören som man skall koppla upp sig mot tillhandahåller. I SNA-fallet krävs bl a XID (exchange id), och i UTS krävs "PID" (poll-id).

2.2.9 "5. Definition of other servers"

Denna meny ger möjlighet att få tillgång till andra servers än sådana som är avsedda för "GATEWAYS". Nedan följer meny 5:

```
COMMUNICATION PARAMETER SETUP Thu Apr 2 1987
```

```

```

Definition of other servers

Server	Include	Parameter
-----	-----	-----
COMMUX	N	
COMBOOT	N	

De två som idag finns i en Netman-miljö är Commux och Comboot, vilka ger tilläggstjänster i nätverket.

Include-kolumnen ger systemadministratören möjlighet att ta med eller utesluta servern. Detta verkställs med Y (Yes) eller N (No).

Parameter-kolumnen används ej för commuxen. För comboot styrs prioritet för fjärrbootning, valida värden är 0-7, där 0 är högsta prioritet.

2.2.10 "6. Update next board"

Detta val under huvudmenyn ger möjlighet att direkt från compar börja generera ett nytt 4004-kort. Man får efter val 6 samma fråga som när man startar compar, dvs "Update parameters for board # :". Man svarar där med node-namnet, t ex n400401 för det första tilläggskortet och n400402 för det andra tilläggskortet.

2.2.11 "7. Write"

Val nummer 7 "Write" verkställer de inmatningar man utfört med hjälp av compar.

Det är VIKTIGT att AVSLUTA med WRITE, annars går man miste om alla inmatade värden.

2.2.12 "0. Exit"

"Exit" avslutar compar-programmet.

2.3. FJÄRRBOOT-KONFIGURERING

I de fall 4004-kort inte är placerade i någon dator utan i en egen box (expansions-rack) ansluten till nätverket, krävs laddning (boot) från någon dator i nätverket.

Arbetsgången för att konfigurera för en sådan installation består av tre moment:

- 1) Parametersättning via "compar"
- 2) Förse 4004-kort med boot-prom
- 3) Bygling och montering av 4004 i expansionsrack

2.3.1 Parametersättning via "compar"

Parametrar för ett fjärrbeläget 4004-kort sättes i de datorer som ska ombesörja fjärrboot av detsamma. Arbetsgången är den vanliga:

- * Sätt parametrar med hjälp av "compar"
- * Avsluta "compar" med write
- * Starta om Netman (se 2.4)

För ett fjärrbootat 4004-kort väljs serienumret som namn på parameterfilen för kortet. På frågan, efter start av "compar", "Update parameters for board # :" skrivs serienummer, som skall vara aktuellt serienummer på 4004-kortet.

För att man ska kunna aktivera ett fjärrbeläget 4004-kort, måste nedanstående menyer ändras:

1. Installation parameters
2. Port definition
3. Definition of com-servers (om någon gateway önskas)
4. Com-server references (om någon gateway önskas)
5. Definition of other servers

När dessa menyer ändrats enligt efterföljande avsnitt, kan 4004kortet bootas via någon dator i nätet.

"1. Installation parameters"

Under denna meny svarar man N (No), på frågan "Host connection (Y/N):".

"2. Port definition"

Under "USAGE" i denna meny anges ett "D" (nätanslutning) för port A på 4004-kortet.

Parametrar för andra utgångar på 4004-kortet sätts enligt önskemål. Valmöjligheter för dessa beskrivs under avsnittet "TILLÄGGSKONFIGURATION".

"5. Definition of other servers"

När ett fjärrbootat kort skall installeras måste meny 5 förändras för **huvudkortet** i den dator som ska utföra booten och även för den dator som skall fungera som reservdator för boot. Under denna meny för huvudkortet, dvs när man svarar n4004 på frågan "Update parameters for board # :", anges att huvudkortet skall kunna fjärrboota genom att man skriver Y (Yes) efter "Comboot".

När 4004-kort fjärrbootas ska man ha alternativa datorer som utför denna, förutsatt att det finns flera datorer i nätverket. Samtidigt kan bara en dator ombesörja fjärrbooten. Detta styrs genom en prioritering som sätts upp i parameterkolumnen. Valida värden i denna kolumn är 0-7, där 0 är högsta prioritet.

För datorn med huvudkortet, som normalt sköter fjärrbooten ges värdet 0 i parameterkolumnen. Alternativdator nummer 1 får en 1:a, alternativdator nummer 2 en 2:a och alternativdator nummer 3 en 3:a osv.

Netman måste startas om efter det att ändringar införts via compar, i de datorer som ska ombesörja boot. Se avsnittet 2.4 för information om hur det går till.

2.3.2 Förse 4004-kort med boot-prom

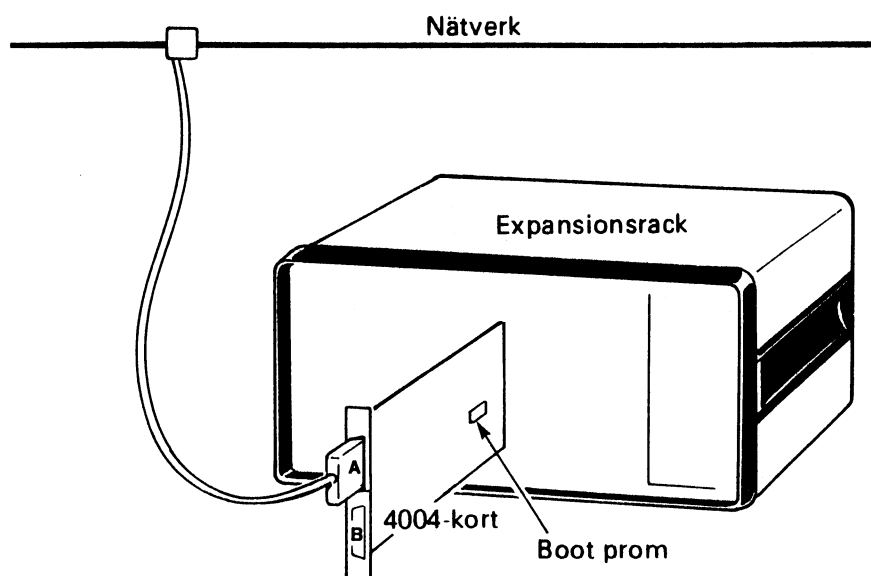
Ett 4004-kort som ska fjärrbootas måste vara försett med en speciell krets (boot-prom) i stället för den som finns när kortet sitter i en dator.

Kom ihåg att uppge vid beställning av krets eller kort att kortet är avsett för fjärrboot.

2.3.3 Bygling och montering av 4004 i expansionsrack

Den enda bygel som måste kontrolleras är s1 (se figur1 i avsnitt 2.1), som ska vara satt i högerläge.

Montering sker enligt nedanstående bild på expansionsrack och 4004-kort. När detta är utfört ansluts port A på 4004-kortet till en nät-adapter med därför avsedd kabel.

2.4 START/OMSTART AV NETMAN

För att aktivera ett kort med de parametrar man satt upp med "compar" måste programmet **netman** startas eller omstartas.

Om det är första gången man skall aktivera ett kort kan det vara klokt att göra det manuellt för att kunna se om det fungerar som det skall.

För att aktivera ett huvudkort manuellt gör man på följande vis.

```
/usr/lib/net/netman
```

För att aktivera ett extra kort manuellt gör man på följande vis.

```
/usr/lib/net/netman -dnode -m/namn
```

node skall man byta ut mot det namn man gav kortet vid skapandet av miljön för kortet (se 2.2.2)

namn skall var namnet på den fil man skapade när man ordnade miljön för kortet (se 2.2.2)

Ex.

```
/usr/lib/net/netman -d/dev/n400401 -m/netphys01
```

För att få ett huvudkort aktiverat automatiskt vid start av datorn måste följande två rader ändras i filen /etc/inittab.

```
net:2:off:nice -8 /usr/lib/net/netman -F
ra:2:off:nice -8 /usr/lib/net/raccess -F
```

Det som skall ändras är ordet "off" som skall vara "respawn", det ändrar man enklast med en editor.

Om man skall ha ett extra kort aktiverat automatiskt vid start av datorn skall en rad med följande utseende läggas till i filen /etc/inittab.

```
net1:2:respawn:nice -8 /usr/lib/net/netman -dnode -m/namn -F
```

OBS! se till att första fältet alltid är unikt. T.ex net1 för kort med adress 1, net2 för kort med adress 2 osv.

När ändringarna och/eller tillägget är gjort måste följande kommando utföras för att aktivera korten.

```
telinit q
```

Om man har gjort ändringar i en parameterfil till ett kort som redan är aktiverat skall kortet omstartas, detta kan ske på lite olika sätt beroende hur Netman är startad (automatiskt från inittab eller manuellt) och vilken signal man skickar till Netman. Vilka signalerna är kan du läsa om appendixet **netman(1)**.

Kommandot för omstart av Netman har det generella utseende som beskrivs nedan.

```
/usr/lib/net/netman -k < s > < -m/ namn >
```

namn är det samma som beskrivits ovan

s är en numerisk siffra för en signal

Om det är en Netmanprocess för ett huvudkort som skall omstartas behövs inte optionen -m användas.

När en Netman för ett kort är startad automatiskt från inittab är det som så att Netman alltid startas om även om man skickar en signal som säger att det inte skall ske. Skall man ha en sådan Netman att inte starta om måste ordet "respawn" ändras till "off" på den raden där denna netman startas i /etc/inittab.

2.5. SÄKERHETSSYSTEMET I NETMAN

Säkerhetssystemet i konceptet Netman bygger på två delar:

- * Skyddsmekanismer i operativsystemets filsystem
- * Netmans skyddsmekanismer

Det är omöjligt att beskriva säkerhetssystemet genom att bara beskriva Netmans skyddsmekanismer. Därför måste också operativsystemets skydd i filsystemet beskrivas för att användare av flera datorers gemensamma filsystem skall få en helhetssyn av säkerhetssystemet.

2.5.1 Skyddsmekanismer i operativsystemets filsystem

Skyddsmekaniserna i filsystemet är uppdelade i tre delar:

- * Användare
- * Bibliotek
- * Filer

Användarna är uppdelade i tre grupper:

- * Ägare
- * Gruppmedlemmar
- * Alla användare

Skydd på filnivå

För att se vilket skydd man kan få i filsystemet ser ni nedan resultatet av kommandot "ls -l" på ett bibliotek med namnet **Bok**, och en fil med namnet **dell**.

```
drwxrwxr-x 2 pert stats 256 Nov 29 12:22 Bok
-rwxrw-r-- 1 pert stats 7272 Nov 26 13:39 dell
```

```
-!--!--!--
```

```
t u g o t=type u=user g=group o=other
```

Den första tecknet på varje rad visar vilken typ av fil det är. **Bok** har ett "d" i första positionen vilket visar att det är ett bibliotek. Ett "-" visar att det är en vanlig fil, dvs icke ett bibliotek eller hårdvaruenhet.

Nästa nio tecken är skyddsbitarna. De tre första av dessa nio avser ägaren, nästa tre avser gruppmedlemmar, och de tre sista avser alla användare. Grupper definieras i filen /etc/group, och används för att dela in alla användare i olika grupper, så att man flexibelt kan styra läs-, skriv- och exekveringsmöjligheter för gruppmedlemmar.

För en fil betyder "r" läsrättighet (read), "w" skriv rättighet (write) och "x" exekveringsrättighet (execute).

Skydd på biblioteksnivå

För ett bibliotek har skyddsbitarna följande betydelse:

- r biblioteket kan läsas med ls-kommandot
- w filer får skapas och tas bort i biblioteket
- x ger rättighet att förflytta sig till biblioteket för att kopiera filer från detsamma (om filerna är läsbara).

Med kommandot "chmod" kan användare ändra dessa skyddsbitar för sina filer eller bibliotek. Kommandot nedan:

❑ chmod g-w del1

tar bort skriv rättighet för gruppmedlemmar på filen del1. Första tecknet i "g-w" avser användarnivån och kan vara u = user, g = group eller o = other, eller en kombination av dessa. Sista tecknet i "g-w", w = skrivbar (write) kan också vara r = läsbar (read) eller x = exekveringsbart (execute).

För att ytterligare klarlägga möjligheterna med skyddsbitarna för filesystemet på biblioteksnivå kan ni studera tabellen nedan.

Skyddsbitar för Testdir	-wx	r-x	rw-
pwd = pert ls "ser" Testdir	ja	ja	ja
pwd = pert cd Testdir	ja	ja	nej
pwd = Testdir "ls" ser testinfo	nej	ja	ja
pwd = Testdir cat testinfo	ja	ja	nej
pwd = Testdir rm testinfo	ja	nej	nej
pwd = Testdir > testinfo	ja	nej	nej

2.5.2 Netmans skyddsmekanismer

Netman har skyddsmekanismer för att skapa ett säkert nätverk. Förutom de skydd som operativsystemet ger, har Netman möjlighet att styra åtkomster från fjärrdatorer eller nätverksdatorer. Detta styrs på tre nivåer enligt nedan:

- * Användare utan ".netkey"
- * Användare via ".netkey"
- * Anropstyp via "servtab"

De olika tjänsterna "NCU", "RX" och "RACCESS" mellan olika datorer använder sig av olika principer för att klara sina anrop och filkopieringar.

"RACCESS" använder sig av en kombination av nätverksdatorns och den lokala /etc/passwd för kopiering av filer, och via ".netkey" kontrolleras behörigheten för användare, att utnyttja RACCESS till andra datorer än den lokala.

NCU använder sig enbart av /etc/passwd i den dator som försöker nås för kontroll av behörighet vid inloggningen.

RX kan utnyttja ".netkey" och /etc/passwd i datorerna som är inblandade i kommandot, eller enbart /etc/passwd för kontroll av inloggning.

Optionen "-l" i RX används för att undvika ".netkey". För att inte blanda ihop användaridentiteter och användarnummer (uid) vid filkopieringar, rekommenderar vi systemadministratören att se till att användare har samma användarnummer i alla datorer, dvs i lokaldatorn, nätverksdatorer och alla fjärrdatorer som användaren finns definierad i.

".netkey"

För att behålla säkerheten i ett nätverk bör root inte ha någon ".netkey". Om root har en .netkey kommer han även in i andra nätverksdatorer vilket inte alltid är självklart.

Filen ".netkey" bör varje användare ha i sitt hembibliotek, för att underlätta användandet av "RX" och möjliggöra utnyttjandet av "RACCESS". Filen skapas med en editor, och innehåller rader som består av tre fält enligt följande:

System-namn Användar-identitet Lösen-ord

Systemnamn är namnet på det system som användaren ska kunna nå med Netmans funktioner. Metatecken går att utnyttja i detta fält. En "*" ger användaren möjlighet att anropa alla datorer i ett nätverk, om denne finns med i fjärrdatorernas respektive nätverksdatorernas /etc/passwd.

Användaridentitet motsvarar login-namn för användaren, dvs första fältet i /etc/passwd.

Lösenord motsvarar ej det som skapats av användaren med hjälp av programmet "passwd", utan ".netkey" har egna lösenord vilka jämförs i olika datorer. Är de identiska tillåts funktioner via "RX" (utan -loption) och "RACCESS". Lösenordet ska skrivas in i klartext, till skillnad från den krypterade form som finns i /etc/passwd.

För en användare med användaridentiteten "pert" och lösenordet "venus" och som vill komma åt datorerna alfa, beta och gamma, skulle ".netkey" kunna se ut på följande sätt:

<u>Kolumn 1</u>	<u>kolumn 8</u>	<u>kolumn 16</u>
alfa	pert	venus
beta	pert	venus
gamma	pert	venus

Vill man underlätta ".netkey"-hanteringen kan filen ha följande utseende:

```
* pert venus
```

vilket resulterar i att nya datorer kan läggas till utan att ".netkey" ändras, men den måste dock kopieras till användarens HOME-bibliotek i den nya datorn.

Om ".netkey" inte skulle vara läs- och skrivskyddad vid något tillfälle, så ändras den så fort den utnyttjas till läs-och skrivbar enbart för ägaren. Detta för att skydda lösenordet, så att obehöriga inte ska kunna läsa det. Filen får alltså, efter någon access, behörighet enligt nedan:

```
-rw----- 1 pert stats 43 Nov 26 13:00 .netkey
```

"servtab"

Filen servtab finns i biblioteket /usr/lib/net, och beskriver vilka lokala tjänster som understöds. Servtab innehåller rader med tre fält vardera. Dessa anger servicenummer, servicenamn och programnamn.

Servicenummer kan bestå av ett nummer eller ett minustecken. Det vanliga är ett minustecken, som innebär att ett unikt nummer ges vid varje uppstartstillfälle av Netman.

Servicenamnet används av program som vill använda sig av tjänsten. Om fältet innehåller "OS", ersätts det av systemnamnet som finns i OS:ets (uname -n). Om där inte finns något namn, tas från filen

/etc/-

systemid. Vanligtvis har man ett prefix som indikerar vilken typ av tjänst det är.

Programnamn är ett pathname till ett program, dvs ett fullständigt filnamn uttryckt från roten i filsystemet. Motsvarande program aktiveras när tjänsten används.

Servtab ser ofta ut på följande sätt, om "NCU", "RX" och "RACCESS" är tillåtna anrop från nätverksdatorer eller fjärrdatorer:

```
6 L_ÅS /usr/lib/net/ncu
- X_ÅS /usr/lib/net/rx
- A_ÅS /usr/lib/net/raccess
```

2.5.3 Säkerheten på biblioteksnivå för RACCESS

Säkerheten på biblioteksnivå för "RACCESS" motsvarar det som finns för operativsystemets filsystem, avseende de funktioner som finns i tabellen i avsnitt 2.5. "Skydd på biblioteksnivå".

RACCESS har inte alla "system calls" implementerade. Se kommandobeskrivningen för information om vilka funktionskoder som vidarebefordras till andra datorer.

Skapa bibliotek samt ändra skyddsbitarna för filer/bibliotek är exempel på funktioner som inte kan utföras via RACCESS. Vill man uppnå sådana funktioner tar man i stället NCU eller RX till hjälp.

3

3. PROGRAMVARA OCH HJÄLPFILER

- 3.1 install
- 3.2 bootannnn
- 3.3 netman
- 3.4 NCU, RX och RACCESS
- 3.5 bootman, bootpnet och bootp4004
- 3.6 Compar
- 3.7 ioctltab

3. PROGRAMVARA OCH HJÄLPFILER

Netman består av ett antal program och hjälpfiler, som får ett nätverk att fungera och ger den säkerhet som krävs i en nätverksmiljö.

Program och hjälpfiler distribueras på en diskett med "tar-format" dvs filerna är nedlästa på disketten med D-NIX hjälpprogram "tar".

Finns en diskett tillgänglig kan en innehållsförteckning erhållas med följande kommando:

```
□ tar tf /dev/sf0
```

```
boota0000
boota0100
boota0102
boota0300
boota0400
boota0500
boota0520
boota0521
bootman
bootp4004
bootpnet
compar
install
ioctltab
ncu
netman
raccess
rx
```

87-01-01 fanns ovanstående filer med på Netman-disketten. En aktuell innehållsförteckning fås med motsvarande tar- kommando på den senaste versionen av Netman-disketten.

Nedan följer avsnitt som beskriver de olika programmen och hjälpfilerna.

3.1 "install"

Install är Netmans installationsprogram.

Ytterligare information om hur man installerar programvaran finns i dokumentet "Netman Release notices".

3.2. "bootannnn"

Gruppen "bootannnn" är ett antal filer, som dels är program som kommunicerar med hårdvaran (drivers), dels konfigurationsfiler. Ytterligare information om "boota"-filer finns i bilaga 1 "Beskrivning av filer för bootning av komkort".

3.3. "netman"

Netman är nätverksövervakaren som ombesörjer trafik till och från nätverket, samt startar processer för att ta hand om inkommande anrop från andra leverantörers datorer, fjärrdatorer och nätverksdatorer.

Netman i sin tur startar bootman som ombesörjer laddning (boot) av 4004-kort.

3.4. NCU, RX och RACCESS

NCU, RX och RACCESS är funktioner som fungerar mellan datorer från samma familj i ett nätverk. Funktionerna och dess användningsområde beskrivs i introduktionen till denna handbok. Detaljinformation finns i respektive kommandobeskrivning.

3.5. "bootman", "bootpnet" och "bootp4004"

Bootman är ett program som laddar (bootar) 4004-kort i en dator eller i nätverket (fjärrboot). Finns det endast ett 4004-kort i en dator och inga som fjärladdas via nätverket avslutas bootman efter laddningen. I annat fall är bootman kontinuerligt aktiverat och kontrollerar om något kort behöver laddas om.

Bootp-filer är program som laddas i 4004-kort för att senare ombesörja den verkliga laddningen via bootman ute i 4004-kortet.

Bootp4004 aktiverar lokalt 4004 komkort, till skillnad från bootpnet som aktiverar 4004-kort i nätverket.

3.6. Compar

Compar är ett program för konfigurering och sättnig av parametrar till program, som kan laddas i 4004-kort. Programmet består av ett antal menyer, som är väl beskrivna i avsnittet "2.2. Tilläggskonfiguration".

3.7. "ioctltab"

ioctltab innehåller beskrivning av funktioner som sköter I/O-kontrollen för RACCESS. Formatet för "ioctltab" är beskrivet i kommandobeskrivningen för RACCESS.

4

4. DRIFT AV NÄTVERK

4.1 Automatstart

4.1.1 Kontinuerlig aktivering av Netman

4.1.2 Aktivering av Netman under vissa tidsperioder

4.2 Manuell start

4.3 Loggfiler

4. DRIFT AV NÄTVERK

Netmans drift kan vara helt automatiserad, dvs aktiverad via demoner istället för av någon systemadministratör eller användare. Detta är också det normala för att datorer i ett nätverk skall vara tillgängliga även om systemadministratören inte är det.

I vissa fall kan det dock vara önskvärt att starta Netman manuellt, tex om systemadministratören vill starta Netman med en trace. En trace ger kontinuerlig utskrift av status eller överförda data och den manuella starten är att föredra, eftersom utskriften tillfälligt önskas till någon speciell terminal eller skrivare.

Det är två program som ska aktiveras för att Netmans tjänster ska kunna utnyttjas. Det är dels "netman", dels "raccess". De andra programmen "rx" och "ncu" är program som varje användare startar själva när dessa funktioner önskas.

4.1. AUTOMATSTART

Automatstarten kan utföras på två sätt. Det ena sättet avser en installation där Netman är aktiverad kontinuerligt, från det att operativsystemet går upp i fleranvändarmode tills systemet desaktiveras. Det andra sättet avser de installationer där Netman är aktiverad vissa tidsperioder, dvs ej kontinuerligt under dag, vecka, månad eller år.

4.1.1. Kontinuerlig aktivering av Netman

I de fall då en kontinuerlig aktivering av Netman önskas, dvs dygnet runt när operativsystemet är i fleranvändarmode, använder man sig av /etc/inittab. Inittab är till för att programmet init skall kunna aktivera processer. Programmet är placerat i biblioteket /etc, som innehåller även andra, för systemadministratören viktiga program och filer.

För att starta "netman" och "raccess", krävs att inittab kompletteras via en vanlig editor enligt följande:

```
net:2:respawn:nice -8 /usr/lib/net/netman -F
ra:2:respawn:nice -8 /usr/lib/net/raccess -F
```

När operativsystemet går upp i fleranvändarmode, startas automatiskt proceduren init, som i sin tur aktiverar "netman" och "raccess", om ovanstående rader finns i "inittab".

4.1.2 Aktivering av Netman under vissa tidsperioder

I de fall när Netman endast ska vara aktiverat under dagtid, eller någon annan ej kontinuerlig tidsperiod, används cron, crontab, sed och cut. Dessa finns med i utvecklingspaketet, vilket krävs för att man på ett smidigt sätt ska kunna uppnå de aktiveringsperioder som önskas.

Programmet "cron" är en sk demon, som alltid ska vara startad om man vill ha program startade via "crontab". Programmet "cron" tittar med jämna tidsintervaller (vanligtvis varje minut) i "crontab", som är en tidtabell för program som återkommande ska startas.

För att få "netman" och "raccess" aktiverad respektive desaktiverad vid olika tillfällen, krävs fyra rader i en crontabfil. Raderna i "crontab" består av sex fält enligt nedan:

```
n n n n n program-namn
```

Alla "n" står för tidpunkter, i tur och ordning minuter, timmar, dag i månaden, månaden och slutligen veckodagen. För att kunna aktivera något flera gånger under t ex en timme kan "n" upprepas åtskilt av ett komma enligt nedan:

```
0,10,20,30,40,50 n n n n programnamn
```

vilket gör att aktuellt program startas var tionde minut. En "*" kan också ersätta "n", vilket betyder samtliga tillfällen för fältet. Valida värden för veckofältet är 1- 7, vilket motsvarar måndag-söndag.

Vill man ha "netman" och "raccess" aktiverad kontorstid mellan 08.00 och 17.00 krävs följande fyra rader:

```
0 8 * * 1-5 /usr/lib/net/netman
0 8 * * 1-5 /usr/lib/net/raccess
0 17 * * 1-5 /usr/lib/net/netman -k
0 17 * * 1-5 kill -9 pid
```

OBS! Om man skall kunna starta och stoppa netman eller raccess via cron på detta sätt får man INTE automatstarta dem från /etc/inittab.

På fjärde raden motsvarar "pid" en shellprocedur med en pipeline enligt följande:

```
ps -alx ö grep raccess ö sed "s/Ö Ö */ /g" ö cut -f3 -d""
```

vilken ska vara placerad i en fil med namnet "pid" under biblioteket /usr/bin. För att detta ska fungera måste hjälpprogrammen (D-NIX utilities) ps, grep, sed och cut finnas i hjälpprogrambiblioteket "/bin", samt cron vara aktiverad av /etc/rc.

4.2. MANUELL START

Systemadministratören startar "netman " manuellt med följande kommando:

```
/usr/lib/net/netman < -dnode -m/namn >
```

node skall man byta ut mot det namn man gav kortet vid skapandet av miljön för kortet (se 2.2.2)

namn skall vara namnet på den fil man skapade när man ordnade miljön för kortet (se 2.2.2)

Optionerna -d och -m används då ett extra kort skall startas.

Observera att superuser-behörighet krävs. Om en trace eller någon annan funktion önskas, finner ni ytterligare information om "netmans" optioner i kommandobeskrivningen för "netman".

4.3. LOGGFILER

Netmans loggfil har namnet netlog????? under biblioteket /tmp. ????? motsvarar ett löpnummer internt i Netman. Loggfilen innehåller felmeddelanden om t ex varför netman inte kunnat aktiverats eller varför det har avbrutits. Systemadministratören behöver inte tömma loggfilen, för detta tas om hand av /etc/rc vid systemstart.

5

5. ANVÄNDARDIALOG

5.1 NCU

5.1.1 Användaranpassning av ncu

5.2 RX

5.2.1 Användaranpassning av RX

5.3 RACCESS

5.3.1 Användaranpassning av RACCESS

5.4 Sammanfattning

5. ANVÄNDARDIALOG

5.1. NCU

NCU har en mycket enkel kommandoutformning och efterföljande dialog enligt nedan:

```
□ ncu system-namn
Connected
```

```
login: pert
password:
```

SYSTEMETS VÄLKOMSTMEDDELANDE

```
□ Disconnected
□
```

Systemnamn ersätts med namnet på det system användaren önskar nå. Efter att ncu-kommandot utförts, erhåller användaren meddelandet "Connected" och därefter ett "login:". När användaren vill avsluta NCU, ges CTRL-D, vilket resulterar i att meddelandet "disconnected" kommer i den position som användaren har markören. På nästa rad uppträder kommandoöversättarens prompt (vanligen "□"), från den dator användaren startade NCU. För ytterligare information om NCU, se bilagan NCU(1).

5.1.1 Användaranpassning av ncu

Det som en användare kan råka ut för när NCU används, är att ett icke åtkomligt system anropas. Det kan t ex vara ett system som inte finns, ett som användaren inte är auktoriserad för eller ett som inte är aktiverat.

NCU, till skillnad från RACCESS, tar inte hänsyn till ".netkey", utan endast /etc/password. För att en användare, med hjälp av NCU, ska kunna logga in i en annan dator, måste alltså dennes användaridentitet vara inlagd i /etc/password på den dator som önskas.

Användare som inte så ofta loggar in i andra datorer, glömmet lätt bort vad de andra datorerna i ett nätverk har för namn. Filen ".netkey" kan då ge en fingervisning, men inte definitivt besked, om vilka datorer som kan nås med hjälp av NCU. Om systemadministratören har valt att skriva ut systemnamnen i ".netkey", kan följande shellprocedur underlätta användandet av NCU:

```
if test $# -eq 0
 then echo "

 Vilket system vill du nå:

 "
 sed "s/Ü/TAB/ TAB=tabtecken
s/Ö .*// " $HOME/.netkey
 echo -n "

 (tryck på DEL om ni önskar avbryta ncu)

 SVARA MED MOTSVARANDE SYSTEMNAMN: "

 read syssvar
 echo

 /usr/bin/ncu $syssvar

 else echo;/usr/bin/ncu $1
 fi
```

Proceduren kan anropas med eller utan systemnamn. Om systemnamn anges, anropas NCU som vanligt. Utesluter man systemnamn kontrolleras användarens ".netkey", och användaren får en lista på valida namn, och kan därefter ange önskat systemnamn vilket resulterar i ett motsvarande NCU-kommando.

Namnet "ncu" rekommenderas på den här proceduren, och den ska placeras i användarens eget bibliotek "bin".

5.2. RX

RX är en av Netmans funktioner, som erbjuder användaren möjligheter att utföra godtyckligt kommando i en nätverksdator eller fjärrdator.

Syntaxen ser ut enligt nedan:

```
□ rx system-namn!kommando (options) (arg ...)(> >> < ö (arg))
```

Systemnamnet efterföljs av ett utropstecken (!), vilket indikerar att en dator avses. Efter utropstecknet skrivs kommandot enligt gällande syntax. Kommandots utdata kan styras till användarens bildskärm (underförstått), till en fil med omdirigering eller till en pipe. Vid omdirigering och pipes avbryts utförandet i den andra datorn, och resultatet verkställs i den lokala datorn, se exempel senare i avsnittet.

Exempel på rx-anrop följer nedan:

```
□ rx alfa!ls
```

```
.netkey
.profile
bin
```

Kommandot ls utförs i nätverksdatorn "alfa", med standard output utskrivet på den terminal som användaren utförde kommandot "rx" på. Formatet på rx-kommandot ovan, kräver en ".netkey" både i datorn där kommandot initieras, och i datorn alfa där kommandot verkställs. Vid användandet av en pipeline, om man t ex önskar räkna antalet filer i biblioteket på datorn alfa med hjälp av "wc -l" (word count), skulle kommandot se ut enligt följande:

```
□ rx alfa!ls ö wc -l
```

Programmet ls utförs i alfa, medan "wc -l" utförs i lokaldatorn.

Vid användandet av omdirigering enligt följande:

```
□ rx alfa!ls > tmp
```

skapas filen tmp i lokaldatorn, och resultatet av kommandot "ls" på datorn alfa, skickas till filen.

Det finns möjlighet att utnyttja "RX" utan ".netkey", vilket kräver optionen "-l" enligt nedan:

```
□ rx -luid:passwd tilde!ls
```

På datorn "tilde" kontrolleras att användaridentiteten (uid) finns i /etc/passwd, och om passwd finns, att det stämmer överens med det som är angivet på kommandoraden. För ytterligare detaljer om "RX", se bilagan RX(1).

5.2.1 Användaranpassning av RX

För "RX" rekommenderas en separat shellprocedur för varje ändamål, som i sin tur i och för sig kan kombineras i en gemensam procedur. Det finns flera exempel på användningsområden för RX, t ex utskrift på fjärrskrivare, filöverföringar och statusfrågor.

Vi väljer här att visa en procedur för fjärrutskrifter, dvs utskrift av filer på en annan dators skrivare än den man är direktansluten till. Filen hämtas från den lokala datorn.

Proceduren följer nedan:

```
echo -n "
Nedan följer tillgängliga datorer:

"
sed "s/Ü/TAB/ TAB=tabtecken
s/Ö .*x//" xHOME/.netkey
echo -n "

(tryck på DEL om ni önskar avbryta rlpr)

VILKET SYSTEM VILL DU SKRIVA UT FILEN PÅ: "

read syssvar

echo -n "
VAD HETER FILEN: "
read filsvar

rx xsyssvar!lpr < xfilsvar
```

Ett lämpligt namn på den här proceduren kan vara "rlpr", som är en förkortning av Remote Line PRinter. Proceduren "rlpr" placeras lämpligen i biblioteket "/usr/bin" eller användarens eget "bin", beroende på vilka som ska nå den.

5.3. RACCESS

RACCESS är ett program för ett filsystem, som är expanderat över flera datorer i ett nätverk.

Kommandon som utnyttjar "RACCESS" ser ut på följande sätt:

□ **ls /net/system-namn/path-name**

I det här exemplet utförs kommandot "ls" i den lokala datorn och ser en annan dators filsystem som om det vore lokalt. Första delen "/net" indikerar att RACCESS utnyttjas, vilket är monterat på biblioteket, dvs ett expanderat filsystem utnyttjas. Path-name är det fullständiga filnamnet, uttryckt från root, enligt följande exempel:

□ **ls /net/alfa/usr/pert**

bin

Biblioteket /usr/pert listas på datorn alfa med hjälp av RACCESS.

5.3.1 Användaranpassning av RACCESS

Exemplet för RACCESS bygger på att en användare önskar utföra cat, ls och file på andra datorers filer, till skillnad från den dator de är direktanslutna till. Vi skapar som vanligt en shellprocedur för detta, enligt nedan:

```
echo -n "
Nedan följer tillgängliga datorer:

"
sed "s/ü/TAB/ TAB=tabtecken
s/ö .*// " $HOME/.netkey
echo -n '

(tryck på DEL om ni önskar avbryta rfil)

VILKET SYSTEM VILL DU UTFÖRA KOMMANDOT PÅ: '

read syssvar

echo -n '
Följande kommandon är tillgängliga:

 cat
 file
 ls

VILKET ÖNSKAS: '

read cmdsvr

echo -n '
VILKEN FIL ELLER DIRECTORY ÖNSKAS
ANGE FULLSTÄNDIGT PATH-NAME: '

read filsvr

$cmdsvr /net/$syssvar$filsvr
```

Proceduren placeras i biblioteket "/usr/bin" eller användarens "bin", beroende på vilka som ska nå den. Ett lämpligt namn kan vara "rfil", som är en förkortning av Remote Fil, dvs kommandon som berör filer i fjärrdatorer eller nätverksdatorer med hjälp av RACCESS.

5.4. SAMMANFATTNING

Användardialogen är vad systemadministratören gör den till. Funktioner finns för att effektivt utnyttja datorer i ett nätverk, och detta avsnitt visar, dels syntaxen i sin oförändrade form, dels användarvänliga shellprocedurer.

Shellprocedurerna är enbart exempel på hur det går att användaranpassa ett system. Systemadministratören kan ta till vara ideerna och ytterligare anpassa procedurerna för sin egen organisation.

Att skapa shellprocedurer går både snabbt och smidigt. Det är också enkelt att göra dem tillgängliga för användarna i ett system av den här typen.

Se det som en välkommen service för företagets användare.

6

6. NÄTVERKSKONFIGURATIONER

6.1 Nätverkskonfigurationer

6.1.1 Referensanvisning konfiguration 1

6.2 Två datorer i ett nätverk med en X.25 gateway

6.2.1 Referensanvisning konfiguration 2

6.3 Tillägg av ett 4004-kort med en UTS gateway

6.3.1 Referensanvisning konfiguration 3

6. NÄTVERKSKONFIGURATIONER

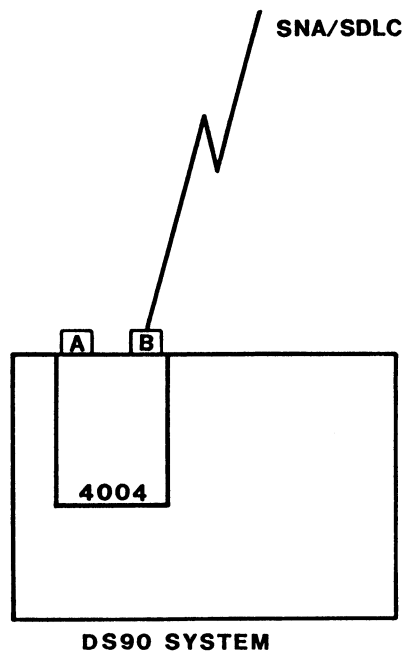
Det här avsnittet ska ytterligare åskådliggöra hur man går till väga för att skapa de mest vanliga konfigurationerna. Avsnittet innehåller tre olika typkonfigurationer enligt nedan:

- 1 Singeldator med en SNA 3270 GATEWAY
- 2 Två datorer i ett nätverk med en X.25 GATEWAY
- 3 Tillägg av ett 4004-kort med en UTS GATEWAY

Dessa konfigurationer bildar slutligen tillsammans en komplex konfiguration utifrån tre grundläggande.

6.1. SINGELDATOR MED EN SNA 3270 GATEWAY

Konfigurationen i det här avsnittet visas i figur1.

En konfiguration av en singeldator med en SNA 3270 GATEWAY mot en IBM dator iordningställs med 7 steg enligt nedan:

- 1 Skapa en grundkonfiguration
- 2 Läs in SNA 3270 från diskett
- 3 Parametersättning via comparprogrammet
- 4 SNA 3270 parametersättning
- 5 Montera kabel mellan 4004-kort och DCE
- 6 Välj adapter vid behov (X.21 och/eller NRZI-adapter)
- 7 Starta Netman

6.1.1. Referensanvisning konfiguration 1

Att skapa en grundkonfiguration beskrivs i avsnitten 2.1.1. och 2.1.2.

Parametersättning via comparprogrammet beskrivs i avsnittet 2.2.4. och de menyer som man behöver ändra i är följande:

2. Port definition (se avsnitt 2.2.4)
3. Definition of com-servers (se avsnitt 2.2.4)
4. Com-server references (se avsnitt 2.2.4)

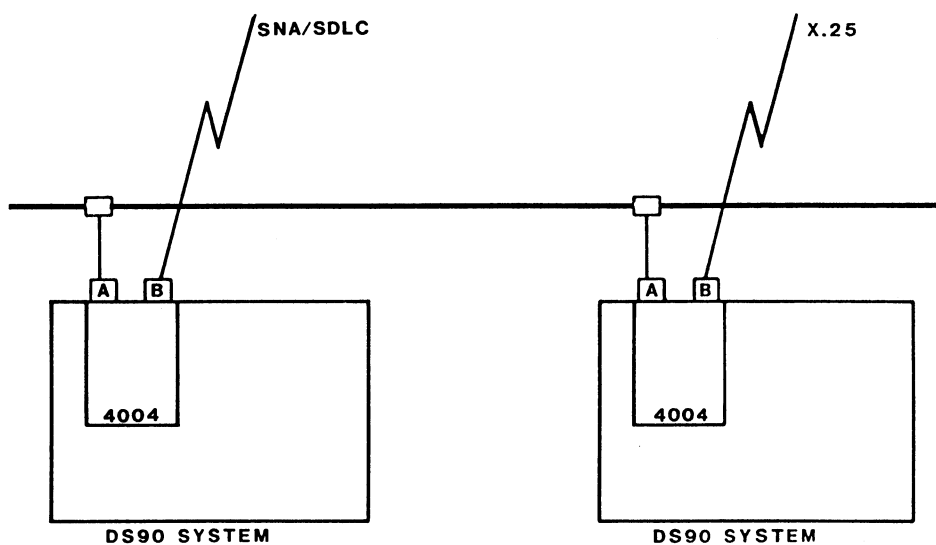
Compar avslutas med att först välja "7. write" i huvudmenyn, och därefter "0. Exit" också det i huvudmenyn.

Anvisningar för parametersättning av SNA 3270 finner du i handboken "NÄTVERK OCH DATAKOMMUNIKATION" under avsnittet "IBM SNA/SDLC 3270". De värden som ligger till grund för detta måste inhämtas från den installation som man ska koppla upp sig mot.

Hur man startar Netman finns beskrivet i avsnittet 2.4.

6.2. TVÅ DATORER I ETT NÄTVERK MED EN X.25 GATEWAY

Konfigurationen för det här avsnittet visas i figur 2.

För den här konfigurationen utgår vi från att den ena datorn är den som vi gjorde i ordning i det föregående avsnittet. Det enda som ytterligare krävs är anslutning till nätverket med en kabel mellan port A på 4004-kortet och kontakten märkt "computer" på linjeadaptorn till nätverket.

Åtta steg ska utföras på denna dator enligt följande:

- 1 Skapa en grundkonfiguration
- 2 Läs in X.25 från diskett
- 3 Parametersättning via comparprogrammet
- 4 X.25 parametersättning
- 5 Montera kabel mellan 4004-kort och DCE
- 6 Montera kabel mellan 4004-kort port A och kontakt märkt computer på linjeadaptorn till nätverket.
- 7 Välj adapter vid behov (X.21-adapter)
- 8 Starta Netman

6.2.1. Referensanvisning konfiguration 2

Att skapa en grundkonfiguration beskrivs i avsnitten 2.1.1. och 2.1.2.

Parametersättning via comparprogrammet beskrivs i avsnittet 2.2.3. och följande menyer behöver ändras:

2. Port definition (se avsnitt 2.2.6)
3. Definition of com-servers (se avsnitt 2.2.7)
4. Com-server references (se avsnitt 2.2.8)

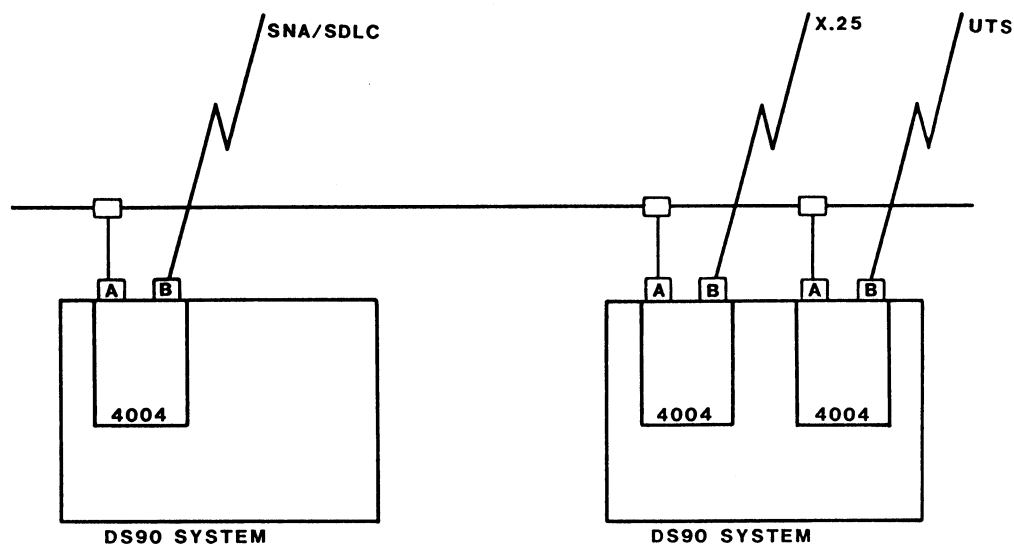
Compar avslutas med att först välja "7. write" i huvudmenyn och därefter "0. Exit" också det i huvudmenyn.

Anvisningar för parametersättning av X.25 finner du i handboken "NÄTVERK OCH DATAKOMMUNIKATION" under avsnittet "X.25 DATAPAK". De värden som ligger till grund för detta måste inhämtas från Televerket och/eller den installation som GATEWAYEN ska koppla upp sig mot.

Hur man startar Netman finns beskrivet i avsnittet 2.4.

6.3. TILLÄGG AV ETT 4004-KORT MED EN UTS GATEWAY

Den sista konfigurationen visas i figur 3.

Den här konfigurationen innehåller också en UTS GATEWAY. För att få det i den tidigare skapade konfigurationen utför man följande steg:

- 1 Skapa en miljö för det nya extrakortet
- 2 Läs in UTS från diskett
- 3 Parametersättning via comparprogrammet
- 4 UTS parametersättning
- 5 Montera kabel mellan 4004-kort port B och DCE
- 6 Välj adapter vid behov (X.21-adapter)
- 8 Starta en ny Netman för extrakortet

6.3.1. Referensanvisning konfiguration 3

Att skapa en miljö för ett nytt kort beskrivs i avsnittet 2.2.2.

Parametersättning via comparprogrammet beskrivs i avsnittet 2.2.3. och de menyer som man behöver ändra i är följande:

2. Port definition (se avsnitt 2.2.6)
3. Definition of com-servers (se avsnitt 2.2.7)
4. Com-server references (se avsnitt 2.2.8)

Compar avslutas med att först välja "7. write" i huvudmenyn, och därefter "0. Exit" också det i huvudmenyn.

Anvisningar för parametersättning av UTS finner du i handboken "NÄTVERK OCH DATAKOMMUNIKATION" under avsnittet "UNIVAC UTS 4000". De värden som ligger till grund för detta måste inhämtas från den installation som man ska koppla upp sig mot.

Hur man startar om ny Netman finns beskrivet i avsnittet 2.4.

7

7. KOMMANDON

7. KOMMANDON

För att få en utförlig beskrivning av varje Netmankommando omnämnt i den här handboken finns det ett antal bilagor bifogade. Bilagorna täcker inte de hjälpprogram som finns i operativsystemets grundsystem och utvecklingspaket, utan dessa återfinnes i D-NIX Användarmanual.

Kommandot netman finns beskrivet i bilagan NETMAN(1). De övriga kommandon som finns tillgängliga i konceptet Netman, "NCU", "RX" och även programmet "RACCESS", finns i detalj beskrivna i bilagorna NCU(1), RX(1) och RACCESS(1).

För programmerare finns det också ett antal bilagor. De har istället för (1) efter programnamnet beteckningen (5), t ex NETMAN(5).

BESKRIVNING AV FILER FÖR BOOTNING AV KOMKORT

Samtliga filer som beskrivs i detta dokument finns i biblioteket /usr/lib/net/boot. Dom filnamn som har en förklaring är filer som finns idag eller också är de planerade att tas fram. Övriga filnamn är för framtida bruk.

Filerna är indelade i olika grupper vilket innebär att filnamnen är uppdelat i tre delar, del 1 är en konstant som skall vara "boot" , del 2 är en gruppbezeichnung om ett tecken, del 3 är ett unikt namn inom gruppen.

ex. boota0100

Gruppbeskrivning

bootpnet Preboot för komkorten 4004 och 4204 när de skall laddas från nätverket.

bootp4004 Preboot för lokalt komkort av typen 4004

boot0nnnnn Konfigureringsfil för komkortet nnnnn, där nnnnn är komkortets serienummer eller device-namnet komkortet är kopplat till.

boot1nnnnn

boot2nnnnn

boot3nnnnn

boot4nnnnn Debugger för komkortet nnnnn, där nnnnn är serienumret på kortet.

boot5nnnnn Konfigureringsfil för host till komkortet nnnnn som är placerat i en annan dator (tex DB 4680, där nnnnn är komkortes serienummer.

boot6nnnnn

boot7nnnnn

boot8nnnnn

boot9nnnnn

bootannnn boota-gruppen är en blandning av olika typer av filer (drivers, konfigfiler etc.) som med hjälp av nnnn (som är ett nummer) är indelat i nya grupper.

- boota0000 JMPS *
- boota0100 Default konfigurerings fil för komkortet 4004,
denna fil används för att skapa en ny konfig-
fil i gruppen boot0nnnnn.
- boota0101 Debugger för komkortet 4004.
- boota0102 Basprogram utan services till komkortet 4004.
- boota0103
- boota0104
- boota0105
- boota0300 Standard D-NET driver och protokoll till 4004
!
- boota0309
- boota0400 Standard Host driver och protokoll (HDLC) för
4004
!
- boota0409
- boota0500 Standard Gateway-hanterare
!
- boota0509
- boota0510 Standard UTSCUSTER service
- boota0511 Standard 2780-3780 service
- boota0512 Standard SNACUSTER service
- boota0513 Standard X25 service

boota0514 Standard BSCCLUSTER service

boota0515 Standard ASYNKRON service

boota0516 Standard BPSCLUSTER service

boota0517 Standard DLINK service

boota0518 Diverse special servare

boota0519

boota0520 COMMUX service

boota0521 D-NET Boot Master (DBM) service

!

boota0529

boota1000 Default konfigfil för Databoard 4680 host

boota1001 Default OS.8 fil för Databoard 4680 host

boota1100 Remote operator task OS.8 (accessed via ncu)

! Övriga tasks som kan laddas till DB4680 host

boota1199

NAMN

netman - nätverks transport manager på D-NIX-system

SYNTAX

netman (option ...)

BESKRIVNING

Nätverksmanagern är en process som sköter om trafiken till och från D-NET och startar processer för att hantera inkommande anrop.

Service för att kontakta det egna systemet eller ett avlägset system identifieras med namn (Symbolic Service String, SSS) enligt D-NET

Nätverksmanagern kopplar sig själv till filsystemet (normalt under namnet /netphys) för att bevaka och ta hand om utgående anrop, den initierar också bootningen av nätverkscontrollern och bevakar och tar hand om inkommande anrop från den.

Optioner används huvudsakligen för avbuggning och dom innebär:

- mnamn Får netman att koppla sig själv till namn.
- ddevice Talar om för Netman vilket kort som skall aktiveras.
- knn Sänder signalen nn till nätverksmanagern som finns kopplad till /netphys. Om inget argument anges sänds SIGTERM (vilket innebär att aktuell nätverksmanager omedelbart terminerar, och detta orsakar i sin tur att alla aktiva uppkopplingar fallerar.
- xnn Sätter debugnivån till nn (om DEBUG har kompilerats in)
- f Används endast i samband med avbuggning (motverkar fork när det körs under adb; gäller endast om DEBUG har kompilerats in).
- L Förhindrar netman att logga på konsolen.
- F Förhindrar fork (skall användas vid start från inittab).

Inkommande anrop:

Lokala tjänster beskrivs i filen /usr/lib/net/servtab. Varje tjänst beskrivs på en rad som innehåller:

- (1) ett minustecken eller service nummer
- (2) service namn
- (3) pathname till ett program som startar för att ta emot det inkommande anropet.

Service nummer används sällan direkt i tillämpningar eftersom tjänsterna är tillgängliga med namn. Ett minustecken här anger att netman ska välja nummer automatiskt. Vissa tjänster har dock kända nummer (se SSS/04-06-28/al) och i så fall kan dess nummer bli använt om man specificerar det här.

Service namn används av tillämpningar som önskar utnyttja servicen. Om strängen i servicetabellfilen innehåller 'OS' så ersätts 'OS' i första hand av systemnamnet som finns i OS:et (uname -n), och om det inte finns något tas det som finns i /etc/systemid, så att samma servicetabellfil kan utnyttjas i olika system. Om en tjänst är identisk på flera system och om det inte spelar någon roll till vilket system anropet går, kan namnet vara helt identiskt på flera system, normalt är dock (för remote login och liknade) att servicenamnet innehåller systemnamnet med en prefixsträng för att identifiera typen av service.

Pathname används för att starta en hanterare för varje inkommande anrop. När ett inkommande anrop anländer startar en process med användarid och grupp-id tagna från filerna uid och gid. Processen ges "-B" och tjänstens namn som parametrar (Tjänstenumret används enbart som en adress, följaktligen ges den inte som parameter till processen). Processen får också ett virtuellt anrops fd som dess fd #0. Alla andra D-NIX fd:s stängs och aktuellt bibliotek sätts till "/".

Utgående anrop.

Utgående anrop sänds ut genom att utföra en öppning på det kopplade namnet (dvs /netphys/tjänstenamn). Om öppningen blir lyckad returneras en virtuell anrops fd och en hanterare har startats i något system som också har en virtuell anrops fd uppkopplad i den andra änden av det virtuella anropet. Kan servicen inte nås misslyckas öppningen ENOENT.

Utgående anrop kan också genomföras med numerisk adress genom att använda ett namn som består av numret föregånget av ett nummertecken (#). Numret används direkt i ett anropspaket på D-NET som bara kontrollerar att det är <= 15 siffror. D-NET mjukvara skickar tal med 1-2 siffror till ursprungliga systemet med servicenummer lika med det anropade numret, och tal med 5-7 siffror skickas till det system vars 4004-kort har ett serienummer som motsvarar de fem första siffrorna, varvid servicenummer tas från de resterande siffrorna. Numerisk adressering tillhandahålls huvudsakligen för avbugning.

Omhändertagna signaler:

Netman fångar vissa signaler:

SIGHUP (01) får netman att vänta tills den sista uppkopplingen har gått ner. När så skett startas det en ny kopia av programmet. Detta kan vara användbart när man skall installera en ny version utan att behöva avbryta pågående nätverks arbete.

SIGINT (02) får netman att uppfatta kortet som kraschat vilket innebär att det blir ombootat. Används mest vid avbugning.

Bootning

Netman använder en annan process bootman för att utföra den egentliga bootningen. Denna process används också som administratör för remotebootning av andra system. För att ha möjlighet att vara administratör för remotebootning måste servicen finnas laddad i 4004 kortet. Om så är fallet använder bootman den automatiskt. (Den kan också boota andra 4004-kort för andra ändamål i samma maskin.

För att möjliggöra bootning av andra kort måste ett device och en kopplingsplats i form av en fil i root skapas.

FILER

/etc/systemid	maskinens namn
/usr/lib/net/servtab	servicetabell för lokala tjänster
/netphys	Default kopplingsplats
/tmp/netlog????	Här skrivs felmeddelanden
/tmp/netswap????	Används för att spara buffrar när många buffrar används
/usr/lib/net/bootman	Program för att boota kom-kort
/usr/lib/net/boot/*	Bibliotek som innehåller data att boota kort med

HÄNVISNING

netman(5), ncu(1), rx(1), raccess(1)

ANM

Netman skall endast startas av root och normalt görs detta från filen /etc/inittab.

Netman skall ägas av root men skall inte ha setuid-biten satt.

NAMN

ncu - nätverksanrop i D-NIX

SYNTAX

ncu (option ...) systemid

FUNKTION

Ncu anropar ett annat D-NIX-system via ett nätverk. Det hanterar en interaktiv dialog med möjlighet till filöverföring. Systemid är maskinens namn. En kopia av ncu startas på remotemaskinen och denna kopia startar en login-process och agerar terminal till denna remotelogin. På den anropande sidan körs ncu som två processer: sändprocessen läser standardinput och skickar det mesta vidare till remotemaskinen, mottagarprocessen läser från remote-systemet och skickar alla data till standard output. Ncu använder stty/gtty möjligheterna i den lokala terminalen och skickar data bara när en läsning kan lyckas. Detta medför vissa konsekvenser:

- Linjeredigering görs lokalt.
- Eftersom data överförs som om det skulle läsas kan 8-bitars binärdata (exekverbara program t.ex) flyttas med filöverföringsmöjligheten.
- Läses tomma tecken, överförs de som sådana, INTE som specialtecken.

Sänd processen tolkar en rad som börjar med 'ü' som följer:

ü.	avslutar konversationen
üEOT	avslutar konversationen
ü<fil	skicka innehållet i fil till remote systemet, som om den skrevs på terminal.
ü!	startar en interaktivt shell på det lokala systemet
ü!kommando	kör kommandot på det lokala systemet (via sh -c)
üü...	skickar raden `ü...`.

Filer kan läggas upp på remotesystemet med följande sekvens: (när inloggning på remotesystemet har gjorts, behövs det avslutande EOT som en tom läsning till cat och som därmed avslutar kopieringen till destinationen):

```
cat >remote_dest
ü<lokal_fil
EOT
```

Filer kan tas från ett remote system genom att först anropa det systemet med ncu och sedan (efter inloggning) åter anropa det lokala systemet. Efter återinloggning på det lokala systemet ges kommandon som följer (Det dubbla ü:et (tilde) används som citerat ü på den lokala maskinen för att få den remote startade ncuprocessen att ta sin input från önskad fil):

```
cat >lokal_dest
üü<remote_fil
EOT
```

Optioner används huvudsakligen för avbuggning och de innebär:

- s I stället för systemid ges ett servernamn. Default login server prefixet 'L_' undertrycks.
- B Detta kommando används av netman för att starta B-sidan. Skall aldrig ges explicit.
- mnamn Får ncu att använda den nätverksmanager som är kopplad till namn.
- xnn Sätter debugnivån till nn (om DEBUG kompilerats in).

FILER

/netphys	Ncu använder en netman kopplad här.
/tmp/ncuXXXXXX	B-sidan av ncu ansluter sin pseudo-console här
/bin/login	Startas på B-sidan.
/bin/sh	Exekverar ü! kommandon.

HÄNVISNING

netman(1), rx(1), ncu(5), raccess(1)

ANM

ncu skall ägas av root men skall ej ha setuid-biten satt.

TIOCSETN hanteras för närvarande som TIOCSETP.

NAMN

raccess - remote fil access manager på D-NIX-system

SYNTAX

raccess (option ...)

BESKRIVNING

Raccess är en process som gör andra maskiners filsystem tillgängliga nästan som om dom vore en del av det lokala filsystemet.

Raccess kopplar sig själv till det lokala filsystemet (normalt under /net).

När det blir en begäran om att nå en annan maskin (syntax /net/system-id/...) gör raccess ett anrop till det systemet (normalt med servicen A_systemid) om det inte redan finns ett sådan anrop utstående. Raccess kollar upp det begärda "uid:et" som kommer in i sin interna minnestabell för att se efter om den andra sidan redan känner till detta "uid". Om så inte är fallet kollar raccess i HEMbiblioteket tillhörande uid:et efter en fil med namnet .netkey för att komma åt information om hur inloggningen på remotesystemet skall ske. Filen .netkey innehåller rader med tre fält på varje rad:

- (1) ett systemid eller en '*' för vilken maskin som helst.
- (2) användarnamn (uid) att använda vid login på remotemaskinen.
- (3) en nyckel att matcha på på remote maskinen.

Ursprungssidan genomsöker den lokala .netkey-filen efter ett namn som matchar angiven remotemaskin och plockar sedan uid och nyckel från den posten. På remotesidan startas en annan kopia av raccess som först letar i det systemets passwordfil efter angivet uid och sedan i dess $\square$ HOME/.netkey fil efter systemid och jämför därefter uid och nycklar. Om nycklarna är lika ersätts den lokala sidans uid och gid med remote sidans uid och gid. Observera att den lokala sidans gid inte används. Eftersom man jämför både uid och nyckeln är det inga problem att ha fler användare som har samma login-bibliotek men med olika privilegier.

Eftersom .netkey filerna genomsöks efter destinations systemid på båda sidor kan en användare ha identiska filer på flera maskiner, även om dennes uid och/eller nyckel varierar från maskin till maskin. Användaren kan hantera sin .netkey fil efter behag utan att ha root-privilegier.

Som en säkerhetsåtgärd ändrar raccess skyddet till 0600 på alla .netkey filer den använder, utifall användaren skulle glömma att göra sin nyckel hemlig.

Följande funktionskoder understöds och skickas vidare till remotemaschinen: F_OPEN, F_CREATE, F_LOCATE, F_LINK, F_UNLINK, F_CLOSE, F_READ, F_WRITE, F_CANCEL, F_IOCR, F_IOCW.

locontrols med en buffer innehållande mer än en byte måste beskrivas i filen /usr/lib/net/ioctltab för att raccess skall tillåtas utföra byteswapping.

Stat-anrop (ioctl subfunktioner) hanteras speciellt: remote anropets fält st_uid och st_gid översätts om möjligt till symboler vid sändning och sen tillbaka till dom numeriska på utsändarsidan. Om det inte finns någon användare med samma namn försöker man med netxqt och som en sista utväg antar man 0xffff. Om det inte finns någon grupp med samma namn antar man other och som en sista utväg antar man 0xffff.

Fältet st_dev är översatt för att försäkra konventionen att paret (st_dev,st_ino) definierar en unik fil (sett från en maskin). Observera att en och samma fil har olika st_dev fält när den accessas från olika maskiner.

Optioner används huvudsakligen för avbuggning och de innebär:

- B   Optionen används av netman för att starta B-sidan. Skall aldrig anges explicit.
- tnn   Sätter tiden man skall hålla en uppkoppling uppe utan någon öppen fil till nn sekunder (Default är 30 sekunder).
- nnamn   Talar om för raccess vilken netman som skall användas. namn är filen som denna netman är startad mot.
- mnamn   Får raccess att koppla sig själv till namn.
- s   Förhindrar insättning av server-prefixen (används huvudsakligen vid debug).
- sx   Sätter första karaktären i anropsservernamnet till x (används vid debug).
- xnn   Sätter debugnivån till nn (om DEBUG har kompilerats in. Sätter samma debugnivå på den anropade sidans program.
- F   Förhindrar fork (skall användas vid start från inittab).

Formatet på filen /usr/lib/net/ioctltab är som följer:
Varje rad har formatet
SUBFN (fmt1 (fmt2))

SUBFN är ioctl-subfunktioner i decimalt värde. Om endast fmt1 anges används det för att konvertera dataöverföringen i båda riktningarna om det går. Om två format anges används fmt1 för WRITE och fmt2 för READ (för READ-WRITE används ett format för varje riktning).

Varje format innehåller tecken typer dessa kan inledas med en siffra som anger antal

l innebär long (32-bit) kvantitet.
s innebär short (16-bit) kvantitet.
c innebär character (8-bit) kvantitet.

avslutande tecken av typen c i ett format behöver inte specificeras. Det kan endast finnas tecken av typen c efter de 64 första byten om ett format angivits och efter 30 byte om två format används. Ex:

```
1234 16c4l8s4l : I detta exemplet på format kan det e
sista 4l endast följa tecken av type
```

FILER

/etc/systemid	Maskinnamn.
/usr/lib/net/ioctltab	Twist tabell för iocontrols.
/netphys	Raccess använder netman kopplad här
/tmp/rdevxlate	Översättningstabell för st_dev fält (underhålls automatiskt)

HÄNVISNING

netman(1), ncu(1), rx(1), raccess(5)

ANM

Raccess skall ägas av root men skall inte ha setuid bit satt.
Raccess skall normalt startas automatiskt från /etc/inittab.

NAMN

rx - exekverar ett kommando på en annan maskin

SYNTAX

rx (option ...) systemid!kommando (parametrar ...)

FUNKTION

Rx loggar automatiskt in på en annan maskin och exekverar ett kommando där. Om remoteprogrammet läser standard input kopieras det lokala rx-kommandots standard input via nätverket och matas som standard input till remotekommandot. Remotekommandots standard output och standard error kopieras på det lokala rx-kommandots standard output och standard error. Om remotekommandot slutar normalt (med exit(2)) avslutar rx med samma kod. Om remote-kommandot avbryts avslutar rx med exit kod 1.

Det normala är att rx letar i aktuellt HEMbibliotek efter filen .netkey för att hitta information om inloggningsrutinerna på remote systemet. Filen .netkey innehåller rader med tre fält på varje:

- ett systemid eller '*' för att ange vilken maskin som helst.
- användarnamn (uid) att använda vid login på remotemaskinen.
- ett nyckel som skall matcha på remotemaskinen.

Ursprungssidan genomsöker den lokala .netkey filen efter ett namn som matchar angiven remotemaskin och plockar sedan uid och nyckel från den posten. På remotesidan startas en annan kopia av rx som först letar i det systemets passwordfil efter angivet uid och sedan i dess $\square$ HOME/.netkey fil efter systemid och jämför därefter uid och nycklar. Om nycklarna är lika utförs remote-exekveringen. Eftersom man jämför både uid och nyckeln är det inga problem att ha fler användare som har samma login-bibliotek men olika privilegier.

Eftersom .netkey filerna genomsöks efter destinations systemid på båda sidor, kan en användare ha identiska filer på flera maskiner, även om dennes uid och/eller nyckel varierar från maskin till maskin. Användaren kan hantera sin .netkey-fil efter behag utan att ha root-privilegier.

Som en säkerhetsåtgärd ändrar rx skyddet till 0600 på alla .netkey filer den använder, detta utifall användaren skulle glömma göra sin nyckel hemlig.

Följande signaler fångas av rx och överförs till det remote exekverade kommandot: SIGINT, SIGQUIT, SIGPIPE och SIGTERM. Går linjen ner får SIGHUP skickas till remote-kommandot. Andra signaler på lokalsidan får rx att avsluta och därmed går linjen ner och SIGHUP ges på andra sidan.

Environment kopieras till remote-maskinen med två undantag:

HOME sätts till loginbiblioteket på den andra maskinen.

PATH modifieras för att återge det nya HOME: på alla ställen där hembiblioteket förekommer i vägväl ersätts de med HEMbiblioteket på den andra maskinen (om inte hembiblioteket helt enkelt är på den ursprungliga sidan).

Optioner och deras betydelse:

-luid(:password)

Läser över den automatiska inloggningen och loggar in som uid med password på den andra maskinen. Detta password är det normala som används av login(1) och kräver inte närvaron .netkey-fil på remote-maskinen.

-ddir

Ändrar aktuellt biblioteket till dir innan kommandot exekveras. Normalt exekveras kommandona i login-biblioteket på remote-maskinen.

-B Denna option används av netman för att starta B-sidan. Skall aldrig anges explicit.

-mnamn

Får rx att använda den nätverksmanager som är kopplad till namn.

-xnn

Sätter debugnivån till nn (om DEBUG har kompilerats in)

FILER

/netphys	Rx använder en netman kopplad här.
/tmp/rxXXXXXX	B-sidan av rx ansluter sin pseudoconsole här

HÄNVISNING

netman(1), ncu(1), rx(5), raccess(1)

ANM

rx skall ägas av root men skall ej ha setuid-biten satt.

Interaktiva program bör ej exekveras med rx. Använd istället ncu.

Filer kan kopieras till och från system genom att använda dd med respektive option if= eller of=. tar(1) kan också användas, men om förbindelsen går ner under överföringen skapas det en ej fullständig fil.

Komplicerade kommandon kan exekveras på anropssidan genom att använda sh med optionen -c. Exempel:

```
rx -d/usr/lib/net cpu1!sh -c "l *04 ö lpr"
```

listar alla filer på maskinen cpu1 som slutar med 04 på sin skrivare.

EXEMPEL

Ex 1. rx cpu1!ps lxü

Anropet innebär att man i en maskin (med namnet cpu1) på nätverket utför kommandot för att lista processtatus. I exemplet är det förusatt att det finns en .netkey-fil med ett tänkbart utseende som följer på båda maskinerna.

cpu0	user1	mitt_nyckelord
cpu1	user1	mitt_nyckelord
cpu2	user1	mitt_nyckelord

Ex 2. rx -lroot:ds90 cpu3!cat etc/passwd

Detta innebär att man anropar en maskin med namnet cpu3 och där listar ut password filen på standard output. Man har här skickat med login-parametrar för superuser-privilegier på cpu3.

NAME

netman - format on requests on network transport server

SYNOPSIS

```
#include <net/pk_transport.h>
```

DESCRIPTION

The network manager deals with data messages that can have infinite length (implemented with the X25 M-bit) and interrupt messages that can have a length of zero or one byte. The data messages have a qualifier bit that can be 0 or 1. (Implemented with the X25 Q-bit. Can be used as a command/data bit). Note: there is only one flow of data so messages with or without Q-bit are delivered in order. Interrupt messages have a separate flow that has priority over the data flow. Interrupt messages are less efficient and are being used mainly to convey state changes independently of a possibly stuck data flow.

Data is transferred by READ and WRITE requests on the virtual call fd. The buffer used by these calls contains a leading control byte in which two bits are currently being used. PH_Q is the qualifier bits mentioned above. PH_M means that more data in the same message follows in another buffer. (PH_M is used only in the communication between the application and netman, it does not affect splitting between packets on the network.) PH_Q should be constant in all write requests that make up a message, otherwise the result is unpredictable.

Interrupt packets are sent with an IOCW request with subfunction NIO_WOB and received with an IOCR request with subfunction NIO_ROB.

The above values as defined in the include file <net/pk_transport.h> are:

```
/* Interface between level 3 and level 4.
```

```
* that is between netman and its applications*/
```

```
#define PH_M 1 /* Indicates more data after this
 request */
```

```
#define PH_Q 2 /* Message phase*/
```

```
#define PACKFD 0 /* Virtual call fd on the called
 side of a connection*/
```

```
#define NIO_ROB ('n'<<8 ö 1)/* ioctl to read out of band
 data */
```

```
#define NIO_WOB ('n'<<8 ö 2)/* ioctl to write out of band
 data */
```

```
#define NIO_CHAN ('n'<<8 ö 3)/* ioctl get channel
 number */
```

Write and IOCW(NIO_WOB) requests complete as soon as the data is moved out of the user space, not when it has reached its destination.

When the connection is broken all requests give error EREQAB. Cancelled requests (by signals or CANCEL requests) give error EINTR.

When a virtual call fd is closed the connection is broken immediately and any message not yet delivered is lost.

NOTES

If one side wants to write some information and then hangup without losing information it should write the information and then follow it by a message meaning invitation to hangup and wait for the other side to hangup. This is determined by reading the virtual call fd (ignoring anything received) until it returns error EREQAB and then closing the virtual call fd. When a reading program receives an invitation to hangup it knows that no more information will arrive and it can close the virtual call fd immediately. (see ncu(5) for an example of this protocol).

It may be useful to have an IOCR(NIO_ROB) request active even if no interrupt message is expected just to be able to see if/when then connection goes down. This is particularly true in applications that does not constantly have a read or write request to the virtual call fd.

SEE ALSO

netman(1), ncu(5)

NAME

packet protocol for terminal access

SYNOPSIS

```
#include <net/pk_ncu.h>
```

DESCRIPTION

This protocol is specified rather close to the UNIX version III terminal behaviour. It does not in any way restrict the capabilities of the UNIX terminal interface.

It is believed that the protocol could very well be useful as the communication between the background and the foreground parts of the terminal interface within the same computer as well as communicating between remote sites over a X25 or D-NET virtual circuit.

The protocol assumes that there is a sequenced data flow in both directions of at least two datastream types: data and control. These are implemented with the Q bit in X25.

The protocol further assumes that there exists a means for expediated data transfer where short messages (at least one byte) can be transferred even if the normal sequenced data flow is blocked. This is implemented with interrupt messages in X25.

In the following the word message is used for one or more packets (as the packet size requires). In X25 message boundaries are indicated by the absence of the M-bit in the sequenced flow and interrupt messages are always one packet.

DATA

Data is transferred as it would appear in read and write requests under UNIX. In X25 data is transferred in the sequenced message stream with the Q bit off.

Data from a terminal is transmitted whenever a read from a local terminal would unblock, that is when a complete line has been assembled in normal mode or after a single character in RAW and CBREAK modes. The contents of a message correspond to what one read with a large byte-count would return.

Data to a terminal is transmitted asynchronously with write requests from the writing task. Whenever possible as much data as possible is collected into the same message.

Data is handled only when the READ_FLUSH counter (described below) is zero, otherwise data is ignored.

FLUSHING

In order to be able to reliably discard data in one or both directions there is a flush protocol:

Each side maintains two counters: the READ_FLUSH counter and the WRITE_FLUSH counter.

While the READ_FLUSH counter is non-zero all data is discarded but commands are obeyed. The READ_FLUSH count is incremented when interrupt messages arrive that have the FORWARD_FLUSH bit set or when the local side wants to flush incoming data. The READ_FLUSH count is decremented when a command packed called FLUSH_MARK (described below) arrives.

While the WRITE_FLUSH counter is non-zero FLUSH_MARK commands shall be sent and the WRITE_FLUSH counter shall be decremented for each FLUSH_MARK successfully sent. The WRITE_FLUSH counter could be incremented for several reasons: The local side just sent an interrupt message with the FORWARD_FLUSH bit set, or an interrupt message is received with the REVERSE_FLUSH bit set, or a FLUSH_MARK_REQUEST command is received in the datastream.

To flush the outgoing stream immediately: Send an interrupt message with the FORWARD_FLUSH bit set, then increment the WRITE_FLUSH counter and consequently send a flush mark. The other side will see the interrupt message and increment its READ_FLUSH counter and ignore data until the corresponding FLUSH_MARK causes the READ_FLUSH counter to return to zero.

To flush the ingoing stream immediately: Send an interrupt message with the REVERSE_FLUSH bit set, then increment the READ_FLUSH counter, and start ignoring input while the READ_FLUSH counter is non-zero. The remote side will see the interrupt message and increment its WRITE_FLUSH counter and consequently send a FLUSH_MARK which will return the local READ_FLUSH counter to zero.

To flush both streams: Simply send an interrupt message with both flush bits (FORWARD_FLUSH bit and REVERSE_FLUSH bit) set, and then incre-

ment both READ_FLUSH counter and WRITE_FLUSH counter. Both streams will drain as described above.

To let output drain and then flush input: Send a FLUSH_MARK_REQUEST command and increment the local READ_FLUSH counter. When all data has reached the destination the other side will see the FLUSH_MARK_REQUEST and therefore increment its WRITE_FLUSH counter and thus send a FLUSH_MARK. The local READ_FLUSH counter will return to zero when the FLUSH_MARK arrives.

COMMANDS

In X25 commands is transferred in the sequenced message stream with the Q bit on. Each message carry one command. Note that commands are interpreted even when data is ignored due to the READ_FLUSH counter. The commands as defined in the include file <net/pk_ncu.h> are:

```

/* level 4 definitions for remote login (ncu)*/

#define Q_CLRINV 0 /* Invitation to clear*/
#define Q_SIGNAL 1 /* Signal*/
#define Q_FLUSH 2 /* Flush mark*/
#define Q_FMRQ 3 /* Flush mark request*/
#define Q_ERROR 0x0f /* Bad command received*/

#define Q_STTY 0x10 /* gtty/stty*/
#define Q_SETC 0x11 /* setc/getc (special chars)*/

#define Q_TERM3 0x18 /* SYSTEM III termio extended by
 some extras */
#define Q_T3NF 0x19 /* Like Q_TERM3 but no flushing */

#define Q_P_PAR 0x20 /* Protocol parameters A Larsson
 <alÉdiab> */
#define Q_P_START 0x21 /* Start/Stop protocol A Larsson
 <alÉdiab> */

/* Error codes */

#define QE_USPEC 0 /* Unspecified error*/
#define QE_CMD 1 /* Illegal command*/
#define QE_PAR 2 /* Illegal parameter*/

/* Bits in interrupt message*/

#define I_SIGNAL 0x1f /* An interrupt message can carry
 a signal */
#define I_BACK 0x40 /* Flush back direction*/
#define I_FORW 0x80 /* Flush forward direction*/

```

INVITATION_TO_CLEAR (no parameter). This command tells the remote side to clear the connection. If a connection is simply cleared any message not yet received is lost. Therefore if one side wants its output to drain and then clear the connection it can send INVITATION_TO_CLEAR. (This function can also be implemented by sending FLUSH_MARK_REQUEST, waiting for the corresponding FLUSH_MARK and then clear the connection, but in this case the remote side would not know why the connection went down)

SIGNAL (with parameter) Sent from a controlling terminal to stop looping processes. The parameter is the signal number, typically SIGINT or SIGQUIT. SIGHUP is typically not sent this way, it is generated when the connection is cleared. An interrupt packet can also carry a signal.

FLUSH_MARK (can have parameter) decrements the READ_FLUSH counter and thus cause the following data to be accepted. If there is a parameter it is interpreted as a signal number (see above).

FLUSH_MARK_REQUEST increment the WRITE_FLUSH counter and thus cause a FLUSH_MARK to be returned.

STTY (can have parameter) This message is used to implement the ioctl subfunctions TIOCGETP and TIOCSETP (gtty and stty in older UNIX versions) If there is no parameter the message shall be interpreted as an enquiry. If there is a parameter then it shall be interpreted as an indication of the current terminal parameters if the message goes from the terminal (as a reply to an inquiry) or as an order to modify the terminal parameters if the message goes in the other direction. If there is a parameter, it shall have the same format as the ioctl block as described in <sgtty.h>. Multiple byte quantities shall be HIGH-endian (high order first).

SETC (can have parameter) This message is used to implement the ioctl subfunctions TIOCGETC and TIOCSETC. If there is no parameter the message shall be interpreted as an enquiry. If there is a parameter then it shall be interpreted as an indication of the current special characters if the message goes from the terminal (as a reply to an inquiry) or as an order to modify the special characters if the message goes in the other direction. If there is a parameter, it shall have the same format as the ioctl block as described in <sgtty.h>. Multiple byte quantities shall be HIGH-endian (high order first).

ERROR (with parameter) If a command is not understood an ERROR message shall be sent. The parameter field is one byte error code followed by at least 10 bytes copied from the beginning of the offending command. ERROR commands must never generate an ERROR command: a bad ERROR command shall be ignored. If several errors occur and the protocol handler doesn't have storage to keep all causes before the error packet is sent then it is permissible to send an ERROR command without parameter. This is legal ONLY when there are several errors and must not be used as a 'cheap' error handling.

SEE ALSO

ncu(1), netman(5)

NAME

packet protocol for remote file access

SYNOPSIS

```
#include <net/pk_raccess.h>
```

DESCRIPTION

When the originating side of raccess gets a request that has to be sent to the other party it sees if there is already a call to the other side. If not - it makes one.

The originating side issues commands that the slave side obeys rather blindly. Each connection can have 31 request channels (numbered 1-31) for each with a private buffer allocated on the slave side. The master side controls the selection of which channel to use and also chooses buffer size when a new channel is allocated. There is also a special request channel (numbered 0).

For each request there is one message going from the master to the slave to initiate it, and then a message going from the slave to the master telling that the request is done. It is illegal for the master to issue another request on the same channel before the reply has been received. All messages are sent with the X25 "Q" bit off. Requests consists of a struct omsg optionally followed by data (Filename or data to write/IOCW). Replies consists of a struct imsg optionally followed by data (read data or IOCR). There are three exceptions to this scheme:

F_CLOSE messages get sent on channel 0. The slave does not send any reply on this message.

F_uxlate messages get sent on channel 0. The slave does not send any reply on this message.

F_CANCEL messages can be sent on a busy channel. It is a hint to the slave that it may cancel the operation in progress. (Note that the slave may already have terminated the request and sent a reply. This means that not all F_CANCEL messages are acted upon by the slave.)

Certain requests require that an uid is known on the slave side (those with filenames). In these cases it is the masters responsibility to transmitt a message about the translation before the actual request.

The slave is required to keep these translations indefinitely so the master may remember for which uids a translation is known by the slave. The uid field in the request is always expressed in terms of the originating system and the slave should always have a translation ready for that uid except when the keys differed in which case the slave immediately replies with status EACCESS.

Structures as defined in the include file <net/pk_raccess.h> is:

```

/*
 * Request sent from A-side to B-side
 * */
struct ommsg ä
 char om_thdr ; /* Transport level header byte */
 unsigned char om_chnum ; /* Channel id */
 unsigned char om_fc ; /* Remote function code */
 unsigned char om_fd ; /* Remote file descriptor */
 long om_bc ; /* Byte count */
 long om_bsize ; /* Buffer size */
 long om_upar ; /* User parameter */
 long om_rad ; /* Random address */
 long om_nph,om_npl ; /* Network wide requester id*/
 union ä
 struct ä
 short omun_uid, omun_gid ;
 char omun_mytwist ;
 char omun_debug ;
 ä omu_norm ;
 struct ä
 unsigned long omus_mÄ2Ä ;
 ä omu_spec ;
 ä om_u ;
ä ;
#define TWNORM "4c6lss"
#define TWSPEC "4c8l"

/*
 * Reply sent from B-side to A-side upon request complete
 * */
struct immsg ä
 char im_thdr ; /* Transport level header */
 unsigned char im_chnum ; /* channel id */
 unsigned char im_1,im_2 ; /* spare */
 long im_kpar ; /* Open privileges, append address */
 long im_rpar ; /* Return parameter */
ä ;
#define TWREPLY "4c1l"

```



```

/* Direction bits in chnum call */
#define DATAOUT 1
#define DATATWIST 0x20/* Data should be twisted on b side
 * also selects special format of
 * om_u */
#define DATAIN 0x40
#define DATARND 0x80 /* Random address in request */
#define CHMSK 0x1f /* Channel number mask */

/* Error values from B-side to A-side */
#define Erabuf (-900) /* Cannot allocate buffer */
#define Eseq (-901) /* Sequence error */
#define Ebcnt (-902) /* Request overflows buffer */

/* Special function codes used only over the net */
#define F_uxlate 253 /* Uid info translation */
#define F_stat 254 /* Stat request with translation */
#define F_symstat 255 /* Stat - symbolic version */
/*
 * Symbolic stat stuff.
 */
#define NIO_SYMSTAT ('n'<<8 ö 100)
#define SY_IDLEN 20

#define Devxlate "/tmp/rdevxlate"
#define Defuname "netxqt"
#define Defgname "other"

struct symstat ä
 unsigned short sy_dev ;
 unsigned short sy_ino ; /* Not twisted to
 match dir entry */
 unsigned short sy_mode ;
 unsigned short sy_nlink ;
 unsigned short sy_rdev ;
 unsigned short sy_l ; /* Pad to make align 4 */
 long sy_size ;
 long sy_atime ;
 long sy_mtime ;
 long sy_ctime ;
 char sy_sysnameÄSY_IDLENÄ ;
 char sy_unameÄSY_IDLENÄ ;
 char sy_gnameÄSY_IDLENÄ ;
ä ;
#define TWSYST "s2c4s4l"

#define TWFLOCK "2s3l" /* struct flock twisting */

```

All messages (requests and replies) are expressed in the masters by-teorder. Twisting is done by the slave side based on the omun_mytwist field in the first request when a connection is first established. How requests and replies are twisted is built into raccess. Filenames and

data for F_READ and F_WRITE is expected to be a stream of bytes and thus not twisted. Data for F_IOCR and F_IOCW is twisted according to a table in the file /usr/lib/net/ioctltab on the maser side if there is a more than one byte of data. In order to enforce portability this data is required even when communication between computer of the same family. Twisting info for ioctl is encoded into the omus_m field.

There are some special function codes and error codes used only between master and slave:

F_uxlate

is used in the messages that transfer uid translation. The data part contains null-terminated argument string each beginning with a character indicating how to interpret the rest of the string. Currently the characters can be 'U' for user name and 'K' for key to match in .netkey.

F_stat

is used instead of F_IOCR and SF_STAT and makes the slave send symbolic (struct symstat) data as a reply instead of a struct stat. This allows the master to reply with a status structure that fulfills the convention that st_ino and st_dev together form an unique serial number for a file even if the files reside on different systems (it also handles the rare cases when a request passes through several instances of raccess).

F_symstat

is currently unused. It is a synonym of F_stat that will possibly go away.

Erabuf

is generated by the slave if it cannot allocate the requested buffer. The master considers the channel as un-allocated and the error E2BIG is reported to the user.

Eseq

is generated by the slave when the master has issued a command on a bad or busy channel. Should not happen.

Ebcnt

is generated by the slave when the master attempts to make a command with a buffer that is bigger than allocated. Should not happen.

SEE ALSO

raccess(1), netman(5)

NAME

packet protocol for remote execution

SYNOPSIS

```
#include <net/pk_rx.h>
```

DESCRIPTION

The commands as defined in the include file <net/pk_rx.h> are:

```
#define Q_EXIT 1 /* Exit*/
#define Q_JOB 2 /* Job definition*/
#define Q_SIERR 3 /* Standard error read failed*/
#define Q_STDERR 4 /* Data to write on stderr*/

#define I_RDON 1 /* Start read standard input*/
#define I_RDOFF 2 /* Close standard input*/
#define I_SIG 0x40 /* Signal*/
#define I_SOERR 0x80 /* Error on stdout*/
#define I_SEERR 0xc0 /* Error on stderr*/

#define I_FMT 0xc0 /* Format bits*/
```

First a JOB message is transferred to the called machine. It contains several null-terminated argument strings each beginning with a character defining how to interpret the rest of the string. Currently the characters can be:

U uid for login

K key to match in .netkey for automatic login

P password as in login(1) when -l switch is used in rx(1)

D current directory

C command name

A argument. Each argument is passed as a separate each string beginning with 'A'

E environment,. Each environment variable is passed as a separate string each beginning with 'E'

When the remote side reads standard input for the first time an interrupt message with `I_RDON` is sent to start reading standard input on the local side. Standard input data is moved with the Q-bit off. End of file is indicated with an empty message with the Q-bit off. If reading standard error fails a `O_SIERR` message is moved with `errno` as data, and the reading of standard input stops. When standard input is closed in the receiving side an interrupt message with `I_RDOFF` is sent to the local side.

Standard output data is moved without the Q-bit set. End of file is indicated with an empty message without Q-bit. Errors writing on standard output is reported in the other direction by interrupt messages with data `I_SOERR+errno`.

Standard error data is moved in Q-packets beginning with `Q_STDERR`. End of file is indicated with a message containing only `Q_STDERR` and no data. Errors writing on standard error is reported in the other direction by interrupt messages with data `I_SEERR+errno`.

Signals are transferred by interrupt messages with data `I_SIG+signal_number`

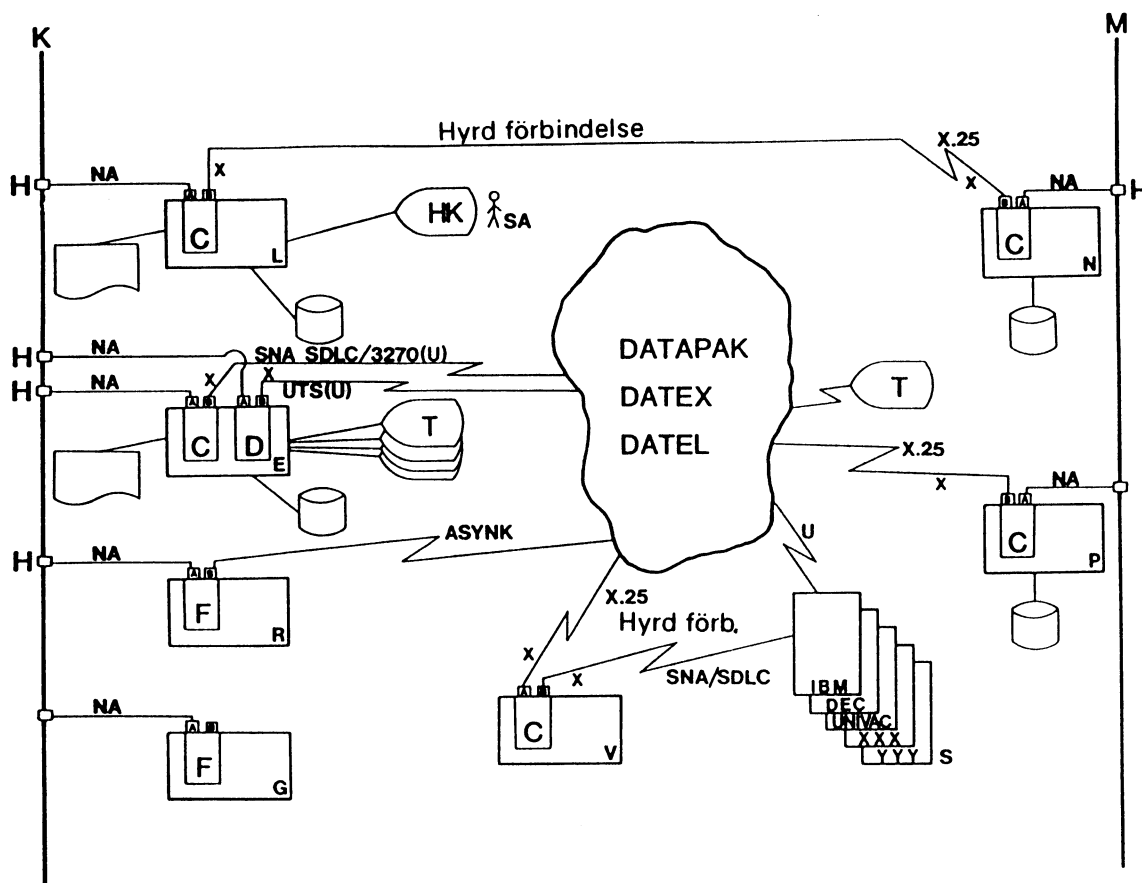
When the remote command terminates a `Q_EXIT` message is sent with exit code as parameter (or 1 if the command aborted).

SEE ALSO

rx(1), netman(5)

Terminologilista

HK	HUVUDKONSOL	Den terminal som systemadministratören är verksam från
NA	NÄTVERKSANSLUTNING	Från A-kanal på 4004-kort till linjeadapter
SA	SYSTEMADMINISTRATÖR	SA är en person som läser Netmanhandboken och ombesörjer installation av konceptet
A	A-KANAL	A-kanal på 4004-kort
B	B-KANAL	B-kanal på 4004-kort
C	4004-KORT	Huvudkort
D	4004-KORT	Tilläggskort
E	4004-KORT	Fjärrbootat kort
F	NÄTVERKSDATOR	Utifrån systemadministratörens placering, en dator ansluten till nätverket.
G	MÄTDATOR	Kan t ex vara en Databoard, som fjärladdas från någon dator m. sekundärminne. Laddningen bör utföras från L eller E, men kan också laddas från N, P eller V.
H	LINJEADAPTER	Anslutningsdosa till nätverket.
K	LOKALT NÄTVERK	Lokalt avgränsat nätverk t ex inom en kontorsbyggnad
L	LOKAL DATOR	Den dator som systemadministratören eller annan användare är direktansluten till via V24/V28 gränssnitt med asynkron term.
M	FJÄRRBELÄGET NÄTVERK	Utifrån systemadm.ens placering ett nätverk placerat på annan ort dvs anslutet med någon typ av förb. hyrd från televerket
N	FJÄRRDATOR	Fjärrbelägen dator ur samma familj (DS90) ansluten till ett fjärrbeläget nätverk (M)
P	NÄTVERKSDATOR I FJÄRRBELÄGET NÄTVERK	

- R   EXPANSIONSRACK   En låda som man placerat 4004-kortet i för att förse detta med ström

- S   ANDRA LEVERANTÖRERS   Dessa ansluts via en gateway
DATORER

- T   ASYNKRON TERMINAL

- U   ANNAN LEVERANTÖRS   DATAKOMMUNIKATIONS
PROTOKOLL

- V   SINGEL FJÄRRDATOR   V har inget eget nätverk

- X   GATEWAY   Port via vilken användaren kan
kommunicera med andra leveran-
törens datorer.

—

—

—

—

Utvärdering av dokumentation:

Nätverk och datakommunikation 089-9780-10

Vi är mycket intresserade av vad Du tycker om dokumentationen och hur Du tycker att den skulle kunna förbättras. Vi vore därför mycket tacksamma om Du använde några minuter av Din tid för att besvara frågorna nedan och returnera detta papper till oss.

1. Är det lätt att hitta den information Du söker? Är det någon information Du behöver som Du inte kan hitta?

---

2. Är texten lättläst och lätt att förstå? Ange gärna sida och stycke om Du har något exempel på svårförståeligt avsnitt.

---

3. Är uppbyggnaden av dokumentationen logisk? Bör några avsnitt byta plats, flyttas eller liknande?

---

4. Finns det tillräckligt många exempel och beskriver de rätt delar av informationen?

---

5. Hur tycker Du att dokumentationen skulle kunna förbättras, ge gärna exempel?

Namn: _____ Företag: _____
(Frivilliga uppgifter)

På baksidan av detta formulär finns vår adress förtryckt. Vik formuläret på mitten och häfta eller tejpa ihop det så kan det skickas som det är med posten.

Tack för hjälpen!

**Diab Data AB
Dokumentation
Box 2029
183 02 TÄBY**

8

NÄTUPPBYGGNAD - HÅRDVARA

Linjeadaptersats för D-NET

Uppdaterad för Netman Version 6.x

7094-00

Diab Data AB

**Box 2029 S-183 02 TÄBY
SWEDEN**

Revisionsinformation

Revisionsinformation

<u>Revision</u>	<u>Datum</u>	<u>Kommentar</u>
A	870510	Första versionen av dokumentationen

LINJEADAPTERSATS FÖR D-NET

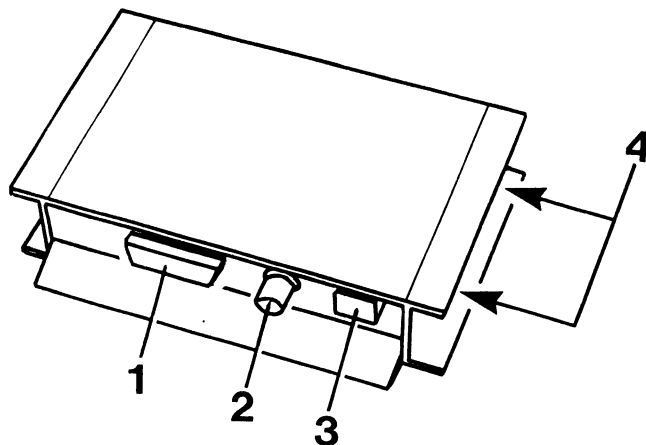
- 1 - Översikt
- 2 - Kabel för D-Net nätverk
- 3 - Byglingar på linjeadaptorn
- 4 - Anslutning av linjeadaptorn till nätverkets kabel
- 5 - Linjedragning av nätverkskabeln
- 6 - Anslutning av linjeadaptorn till kommunikationskortet
- 7 - Tekniska data i sammandrag

1 - Översikt

Linjeadaptersatsen 001-7094-00 består av två delar:

- Linjeadapter
- Anslutningskabel från adaptorn till kommunikationskortet

Linjeadaptorn används för att ansluta kommunikationsprocessorn 4004 (vilken är en del av kommunikationssatsen 7095) till en gemensam kabel mellan flera nätverksnoder. Linjeadaptorn har funktioner för galvanisk isolering och avkänning av kollisioner i nätverket. Den levereras i en låda av metall, lämplig för montering på en vägg.

- 1 - Kontakt för kabeln till kommunikationskortet
- 2 - Koaxialkontakt (BNC) för nätverkskabeln
- 3 - Skruvplint för nätverkskabeln
- 4 - Skruvar på båda sidorna för att öppna lådan

2 - Kabel för D-Net nätverk

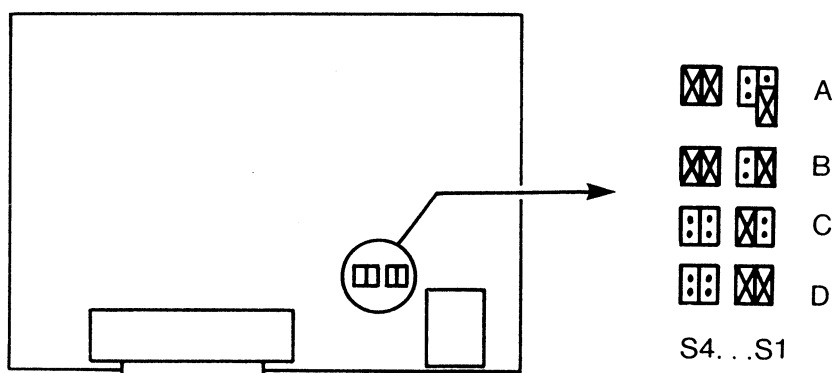
Det finns två olika kabeltyper som kan användas i D-Net och vilken som ska användas beror på hur långa avstånden är i nätverken.

Partvinnad kabel kan användas om totala kabellängden är mindre än 500 meter. Kabeln skall vara skärmad och med en kabelarea på minst 0.5 kvadratmillimeter.

Koaxialkabel används när totala kabellängden är mer än 500 meter. Maximala längden är 1000 meter. Koaxialkabeln skall ha 75 ohms impedans.

3- Byglingar på linjeadaptern

Beroende på var i nätverket och till vilken typ av nod linjeadaptorn ansluts skall olika byglingar göras inne på adapterkortet för att välja funktion. Byglingarna är markerade S1, S2, S3 och S4 och bilden nedan visar var de finns på kortet.

Alternativa byglingsskombinationer (Se bilden):

A - Vid leverans är linjeadaptorn bygglad för att användas i en nod-anslutning. Slut S3 och S4. Öppna S1 och S2.

B - Om linjeadaptorn är placerad i yttersta änden av nätverkskabeln och ansluten till ett nodkort skall istället byglingarna S1, S3 och S4 slutas. Öppna S2.

C - Detta är det normala byglingssalternativet som används då en linjeadapter ansluts mitt på nätverkskabeln. S2 skall slutas och S1, S3 och S4 skall öppnas.

D - Dessa byglingar görs då en linjeadapter befinner sig i yttersta ändarna av nätverkskabeln. Slut S1 och S2. Öppna S3 och S4.

OBS! Alternativerna A och B är ej aktuella i en installation med bara DS90:or.

Byggingarnas funktioner:

S1 - Intern terminering av nätverkskabeln med 75 ohm

S2 - Ansluter nätverkskabelns skärm till skyddsjord

S3 - Termineringsmotstånd på linjeadaptern mot nodkort

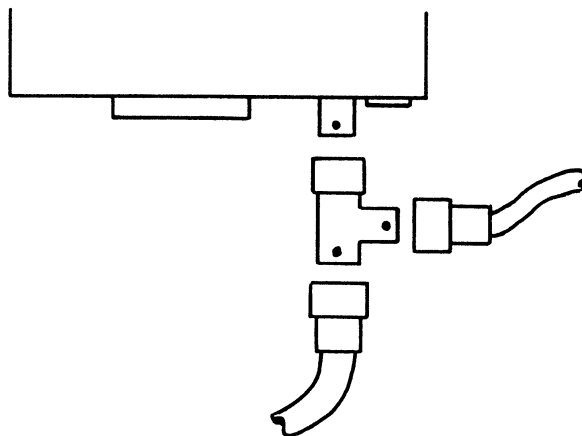
S4 - Termineringsmotstånd på linjeadaptern mot nodkort

4 - Anslutning av linjeadaptern till nätverkets kabel

Det finns, som beskrivits i översikten, två olika kontakter för anslutning av nätverkskabeln. Vilken som används beror på typen av nätverkskabel.

A - Koaxialkabel

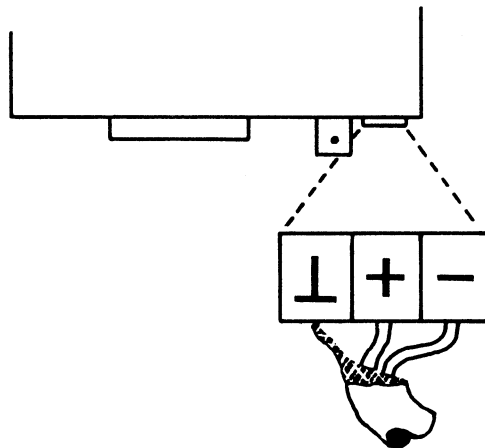
Koaxialkabeln ansluts via en T-skarv. Det rekommenderas att T-skarvar installeras på alla platser i nätverket, där noder kan komma att placeras i framtiden. Om T-skarven ansluts enligt bilden nedan kommer den inte i vägen för kabeln till kommunikationskortet.

B - Partvinnad skärmad ledare

Denna typ av kabel ansluts till skruvplinten på linjeadaptern, till höger om koaxialkontakten (Se bilden). Skruvplinten kan dras loss från adaptern. Den kan emellertid sitta ganska hårt.

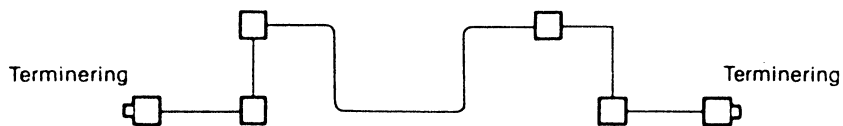
Skruvplinten har tre anslutningar för nätverkskabeln. Dessa är plus, minus och skyddsjord.

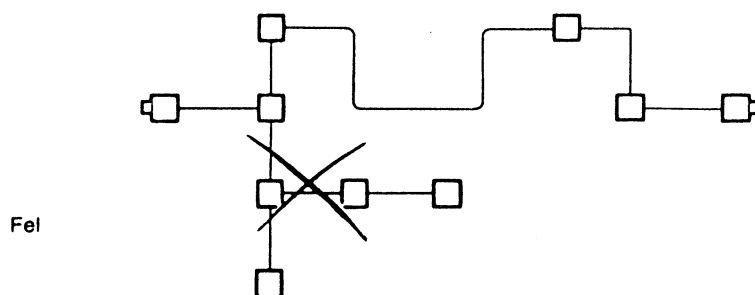
OBS! Anslut kabeln med rätt polaritet!

5. Linjdragning av nätverkskabeln

Nätverkskabeln får inte förgrenas utan måste utgöra en enda sammanhängande signalväg. Linjeadapterna i kabeln båda ändar skall byglas så att kabeln termineras. Vid varje linjeadapter, eller på varje plats där en linjeadapter skall kunna anslutas, kan kabeln skarvas. Ytterligare skarvar bör om möjligt undvikas.

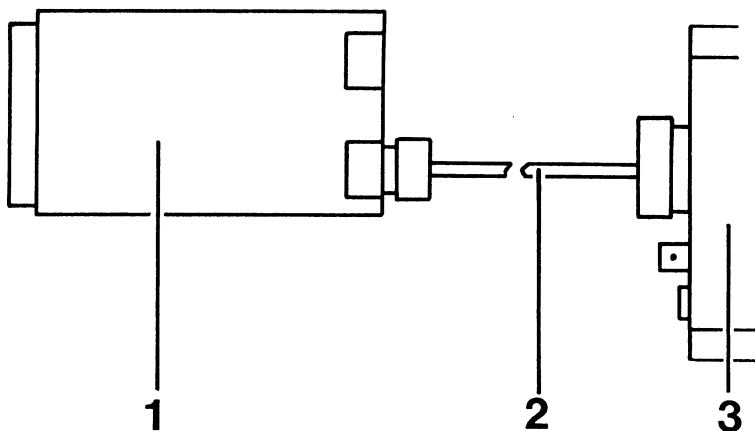
Rätt

Fel

6 - Anslutning av linjeadaptorn till kommunikationskort 4004

Linjeadaptorn ansluts till kommunikationsprocessorn 4004 genom en standardkabel, som medföljer satsen. Se till att spänningssmatningen till noden, dvs kommunikationskortet, är avstängd när linjeadaptorn ansluts till kommunikationskortet.

- 1 - Kommunikationsprocessor 4004 (Sedd från komponentsidan)
- 2 - Kabel som medföljer adaptersatsen 001-7094-00.
- 3 - Linjeadapter med kabeln till kommunikationskortet ansluten

7. Tekniska data i sammandrag

7.1 Nätverket

Typ av nätverk - Busstyp

Åtkomstmetod - CSMA (Carrier Sense Multiple Access)

Gränssnittstyp - V.11

Modulation - Manchester II

Överföringshastighet - 512 kbit/sekund

Antal aktiva noder - Maximalt 32

Antal anslutna linjeadapterar - Maximalt 50

7.2 Linjeadapter

Känslighet - 0.5V topp-till-topp

Spänningsförsörjning - 250 mA från +12V

Galvanisk isolation - Genom isolationstransformator

Kontakt för nätverket - BNC koaxial eller skruvplint

Kontakt till kommunikationskortet - DB25S

Utvärdering av dokumentation:

Linjeadaptersats 7094-00

Vi är mycket intresserade av vad Du tycker om dokumentationen och hur Du tycker att den skulle kunna förbättras. Vi vore därför mycket tacksamma om Du använde några minuter av Din tid för att besvara frågorna nedan och returnera detta papper till oss.

1. Är det lätt att hitta den information Du söker? Är det någon information Du behöver som Du inte kan hitta?

---

2. Är texten lättläst och lätt att förstå? Ange gärna sida och stycke om Du har något exempel på svårförståeligt avsnitt.

---

3. Är uppbyggnaden av dokumentationen logisk? Bör några avsnitt byta plats, flyttas eller liknande?

---

4. Finns det tillräckligt många exempel och beskriver de rätt delar av informationen?

---

5. Hur tycker Du att dokumentationen skulle kunna förbättras, ge gärna exempel?

Namn: _____ Företag: _____
(Frivilliga uppgifter)

På baksidan av detta formulär finns vår adress förtryckt. Vik formuläret på mitten och häfta eller tejpa ihop det så kan det skickas som det är med posten.

Tack för hjälpen!

**Diab Data AB
Dokumentation
Box 2029
183 02 TÄBY**